

EDINOST

GLASILO SLOVENSKEGA KATOLIŠKEGA DELAVSTVA V AMERIKI.

ENTERED AS SECOND CLASS MATTER OCTOBER 11, 1919, AT POST OFFICE AT CHICAGO, ILL., UNDER THE ACT OF MARCH 3rd 1879.

"EDINOST"

1849 W. 22. St.

Telephone:

Canal 98.

Chicago, Ill.

ZA RESNICO
IN PRAVICO.

Izhaja dvakrat
na teden.

Velja za celo
leto \$3.00

Published semy
weekly.

Subscription
\$3.00
yearly.

ŠTEV. (No.) 17.

CHICAGO, ILL., TOREK 1. MARCA, 1921.

LETO (VOL.) VII.

Published and distributed under permit (No. 390) authorized by the Act of October 6 1917, on file at the Post Office of Chicago, Ill. — By the Order of the President A. S. Burleson, Postmaster General.

NAJNOVEJŠE VESTI.

STRAŠNA ŽELEZNIŠKA NESREČA PRI PORTERJU, IND.

40 mrtvih.

Včeraj je zadel brzovlak newyorške centralne železnice v osebnih vlak michiganske centralne železnice na križišču prog pri Porterju, Ind. Brzovlak je vozil z največjo hitrostjo ter je prerezal osebnih vlak, kar je tirjalo 40 človeških žrtev. Veliko trupel je tako razmesarjenih, da se jih ne da spoznati. Ranjenih je 25 oseb, nekatere tako težko, da bodo umrle. Na vlaku je bilo veliko Chicažanov, toda ranjenih je samo malo.

Ako brzovlak ne bi bil vozil s tako velikansko hitrostjo, bi bila nesreča še veliko večja. Tako pa je dobesedno prerezal en vagon, dočim so vsi drugi ostali nepoškodovani, ali le malo poškodovani. Ubite oziroma ranjene so samo tiste osebe, ki so bile v dotičnem vagonu, ki je bil prerezan. Tresku je sledilo pretresljivo zvižganje. Razbiti vagon se je takoj vnel, pa so ga hitro pogasili, ostali vagoni michiganske železnice pa so z vso silo odleteli naprej in nazaj, tako da je vse potnike vrglo po tleh. Kako so se vsi prestrašili, se ne da popisati. Seveda so prišli na kraj nesreče takoj zdravniki in rešilni avtomobili ter cele trume radovednežev.

Kdo je zakrivil to nesrečo, dose-
daj še niso dognali.

SINNFEINOVCI SO OBJAVILI ŽALOSTNO STATISTIKO.

Razkrili so zločine, ki so jih britanski uradniki in vojaki izvršili nad Sinnfeinovci od 1. jan. do 1. febr. 1921.

London, 28. febr.—Sinnfeinovci so sedaj preiskali vse posebne okolnosti, ki so v zvezi z umori Ircev, ki se niso mogli braniti. Preiskali so samo dogodke, ki so se pripetili meseca januarja.

Dognali so, da je bilo med usmrčenimi 8 dečkov starih manj kot 17 let in 5 mož starih nad 50 let. Osemindvajset slučajev pa se ne more drugače imenovati kot pravi zahrbtni umori. Največ izmed ustreljenih je bilo umorjenih zato, ker niso takoj ubogali, poziva, da morajo "biti mirni".

Dne 20. febr. so britanski vojaki v Dublin Castle pretepli dva Irca, nato so ju peljali v Conturk Park, jima zavezali oči in ju poštrelili čisto od blizu.

Irški ujetniki v werfordskih vojaških barakah se pritožujejo, da so Angleži živinsko postopali z njimi, kakor hitro so se branili delati. To je bilo tem sramotnejše, ker se niso bili obsojeni, temveč samo v preiskovalnem zaporu. Večkrat so jih baje tudi prisilili z nasajenimi bajoneti, da so se morali popolnoma sleči. Potem so pa napeljali vodovodne cevi in jih škropili nage v največjem mrazu z ledenomrzlo vodo. Omenjena buljetina je skrajno slabo spričevalo za Anglijo.

JUGOSLAVIJA BO ODPRLA NA REKI SVOJ KONZULAT.

To nam poroča brzovjavka, ki smo je prejeli pred kratkim iz Beograda.

† REV. PRINČIČ — UMRL.

Ravno ko smo zaključili uredništvo za to številko, smo prejeli od prijatelja iz Clevelanda poročilo, da je pretekli petek tamkaj umrl Rev. Anton Prinčič. Danes 1. marca bo pokopan.

Pokojni je bil rojen v Ljubljani 1. 1892, kjer je dovršil 4 gimn. razrede. Leta 1907 je prišel s svojimi starši v Ameriko in tukaj nadaljeval študije. Že v semenišču se je prehladil; prišla se ga je jetika, ki ga je sedaj spravila v grob. L. 1918 je bil posvečen v mašnika. Kmalu nato je odšel na West v Arizono in nato v Colorado zavoljo ugodnejšega zra-ka. Toda vse je bilo zastoj, boleznii se ni mogel otrestiti.

Pred enim mesecem se je vrnil v Cleveland k smrtni postelji svoje matere. Pred nekaj dnevi smo poročali o njeni smrti. V življenju sta bila zvezana z vezjo izredne ljubezni, — združena sta tudi v smrti.

Rev. Prinčič ni imel z materjo vred veliko prijetnosti v zemljskem življenju, zato pa živata, kakor smo prepričani tamkaj tem večje veselje in srečo . . .

AMERIKA POSLALA LIGI NARODOV ULTIMAT.

V zadnji številki smo poročali o notih, ki jo je poslala Amerika vrhovnemu svetu v Pariz. Združene države, ki so ena glavnih zavezniki in asociiranih sil, imajo enake pravice in interese z glavnimi zavezniki in asociiranimi silami vred pri razpolaganju s prekomorskimi nemškimi kolonijami in otoki.

Tako se glasi jedro pozitivnega ultimata, ki ga je ameriška vlada naslovila na svet lige narodov.

S tem ultimatom je Amerika pokazala, da noče mirno gledati, kako si Anglija, Francija in Japonska dele bivše nemške otoke in kolonije, in zahteva neoporečno, da mora biti tudi ona zraven in da mora nje-

na beseda ravno tako veljati kakor beseda velike četvorice. Spor se ne tiče samo otokov v severnem Pacifiku, temveč tudi nemških kolonij v Afriki in vseh nemških kablov, ki so bili zaseženi tekom vojne.

Uradniki državnega departmanta so pojasnili, da je ameriška vlada že sita grabežljive sebičnosti, s katero se odlikujejo zavezniki, hoteč pograbit vse v Pacifiškem morju. Pograbili bi radi tudi majčken otok Jap, ki je bil obljubljen predsedniku Wilsonu kot kabelska postaja. Amerika je stopila v vojno v momentu — pravijo vladni uradniki — ko so bili zavezniki popolnoma izčrpani in njene sile so odločile zavezniško zmago, zdaj jo pa hočejo popolnoma prezreti, ko se deli nagrabiljen plen.

H KONCU GRE

NAŠA ZALOGA MOHORJEVIH KNJIG

ZA L. 1921.

Med njimi je tudi novo delo:

"KAKO SI OHRANIMO ZDRAVJE."

Notri je obilo koristnih nasvetov
ZA ŽENE IN DEKLETA.

Ne zamudite prilike in pohitite z naročilom! Pozneje teh knjig ne bomo imeli več.

JAPONSKA NE ODSLOPI OTOKA YAP.

Tokio, 28. febr.—Na merodajnem mestu so izjavili, da Japonska ne odstopi od imenovanega otoka, ker ji je vrhovni svet maja meseca 1919 izročil mandat nad vsemi nemškimi otoki severno od ekvatorja. Če si je predsednik Wilson preje samo utsmenim potom izgovoril Yap, japonska vlada o tem ni bila obveščena in zastopa prepričanje, da ji gre po mandatu isto stališče do kabla, kakor ga je zavzemala prej Nemčija. Za nadomestilo pa predlaga Združenim državam, naj se napravi direktna kabelska zveza med Shanghai in Guam.

KRPANJE MEJE MED SLOVENCIMI IN ITALIJO.

Komisija, ki določi (začasno) mejo od Peči do Reke, se je sestala v Ljubljani.—Dva srbska polkovnika zastopata Slovence.

Belgrad, (Inform. biro SHS, Washington).—Včeraj se je sešla jugoslovansko - italijanska komisija v Ljubljani z namenom, da določi vse podrobnosti glede meje med Italijo in državo Srbov, Hrvatov in Slovencev. Komisija uredi mejo od Peči do reške države.

Polkovnika Ječmenič in Daskolovič zastopata Jugoslavijo, senator Sallata, general Vachelli in polkovnik Garibaldi pa Italijo.

TROTZYJEV PROGRAM ZA BODOČE VOJSKE.

V svojem govoru povdarja, da je treba ohraniti razmerje z Nemčijo in da Rusija ne sme razjeziti Japonske.

Washington, 28. febr.—Danes smo zvedeli vsebino govora, ki ga je pred kratkim govoril ruski vojni minister Trotzky in so mu vsi ruski generali z navdušenjem aplavdirali. Trotzky je izjavil, da je zaradi slabega ekonomskega in gospodarskega položaja Rusije neobhodno potrebno, da nadaljuje vojsko in da zveča svojo armado na 2,000,000 mož.

Mir s Poljsko se zavlačuje.

"Mir s Poljsko moramo podpisati kar mogoče kasno, da dobimo časa. Ko bomo zopet zadosti pripravljeni, bomo že našli povod, da bomo napadli Poljsko, če tudi bo mir že podpisan".

"Za vsak slučaj moramo koncentrirati svoje čete na mejah baltičkih držav in Finske. Besarabija nam bo vedno služila kot izvrsten povod,

da napademo Rumunijo, Litavsko in Georgija pa bosta igrali svojo ulogo med našo vojsko s Poljsko in bližnjim vzhodom".

Razmerje z Nemčijo in Japonsko.

"Ohraniti moramo vedno prijateljsko razmerje z Nemčijo. Ta dežela nas najboljše zalaga z municijo in njej se moramo zahvaliti za svoje podmorske čolne.

Pa tudi Japonske ne smemo razjeziti. Japonska postaja za Ameriko vedno nevarnejša, kar nam bo zelo v korist, ko se bomo bojevali z "bližnjim vzhodom", posebno še v slučaju, da bi se Japonska zvezala z Nemčijo, kar bi bilo čisto naravno".

COSTA RICA IN PANAMA V VOJSKI.

Panamski predsednik Porras je napovedal vojno.—Gre za nove petrolejske vrelce.

Panamski predsednik zahteva od Združenih držav, naj vrnejo več tisoč pušk, ki jim jih je posodila Panama l. 1916, da se bo mogla zdaj bojevati s Costa Rico. Porras je Costa Rici že napovedal vojno. Za danes je sklical zakonodajno sobo, da potrdi njegov korak. V spornem ozemlju med Panamo in Costa Rico, ki ga je sodni minister Združenih držav l. 1914 obljubil Costa Rici, cesar Panama noče priznati, so odkrili nove petrolejske vrelce, ki jih je Costa Rica baje že prodala Angliji. To je Panamčane razjezilo. 2000 mož se je že prostovoljno javilo v vojaško službo.

UPOR V MOSKVI.

Riga, 28. febr.—Iz Moskve poročajo, da vedno rastejo nemiri v Ukrajini in v distriktih Tombod in Oremburg.

Kakor pravi to poročila, stavka 14 tisoč nastavlencev v vladnih tovarnah v Nanovnikowu, nedaleč od Moskve. S topovi so morali streljati na razburjeno množico. Streljanje s puškami pa je trajalo celo noč.

Vlada se trudi na vso moč, da bi zatrla upor. Veliko delavcev je ubitih, zelo veliko ranjenih. Uporniki zahtevajo več hrane, pravico zborovanja in prosto obrt.

ITALIJANI SO SE UMAKNILI.

Trst, 28. febr.—Jugoslovanske čete so danes zasedle kolodvor v Logatcu, ki spada po rapalski pogodbi pod Jugoslavijo. Z velikimi slovestnostmi so obhajali odhod italijanskih čet.

NAJLEPŠE PIRUHE

boste dali svojim v stari domovini, ako jim pošljete nekaj denarja.

NAJVEČ DENARJA

bodo prejeli Vaši, če ga jim pošljete po našem posredovanju. O tem se boste pričali.

NOBENIH SITNOSTI

za one, ki prejmejo denar, kajti ne bodo imeli nobenih potov, temveč bodo dobili denar naravnost na dom.

NAJHITREJE IN NAJCENEJE PO DNEVNEM KURZU ZVEZE Z VEČ BANKAMI

Obrnite se osebno ali pismeno na:

EDINOST,

1849 West 22nd St.

CHICAGO, ILL.

IZ SLOVENSkih NASELBIN.

Cleveland, Ohio. — Cela dva tedna je minilo, odkar se nisem oglasil v kolonah našega lista. Naš Mr. editor me je že pisemo vprašal, kaj delam. Med drugim me je tudi vprašal, če sem kaj žalosten, ali če me je morda sram, ker sem na pepelnico plošč vlekel. Ko sem prebral njegove vrstice, sem se popraskal za ušesi in sam pri sebi rekel: "Kaj vedo editorji, kako se Nace izpod Klanca obnaša!" Nace je hvaležen Bogu, da ga še ni potisnil za omrežje zakonskega življenja. Še manj me zanima zakonsko življenje sedaj, ko mi je neki moj znanec, po imenu "Raisin Jack" povedal, kaj je vse izkusil v okovih "blaženega" zakonskega jarma. Radi tega javno povem, naj najmanj ene kvatre nobena ne meče oči za meno! — To naj zadostuje našemu editorju, ki "vača" na vsako mojo stopinjo. Ne vem, če si predstavlja, da je moj prokurator ali kaj? Sicer sem mu hvaležen za njegovo skrb, a da bi on meni dekleta izbiral, tega pa že ne! Ali misli, da Nace izpod Klanca nima sam oči?

Pred par dnevi sem šel k nekemu krojaču, da mi umeri novo obleko. Takoj pri vstopu me je krojač tako postrani pogledal, da sem mu takoj bral iz obraza, da mi me najraje ubodel z iglo. — Kaj hočete, prijatelj? — O, nič, očka, mu odgovorim. Potem pa se vendar ojunam, stopim bližje in povem, naj mi vmeri novo obleko. Ko to izrečem, se možakar na glas zakrohota in pravi, "tega pa še ne, da bi fantje v postu naročevali nove obleke, ko vendar Bog ljudi pari v blaženem predpustu." No ja, očka, jaz jo bom pa ždal naročil od veselja, da še nisem zaprt v zakonski kurnik. — Mož je zarudel, kakor bi se bil z iglo vbodel; ne vem, ali je bil nevoščljiv moji samski prostosti, ali pa sem odgovoril preveč osorno za visokorodnega gospoda krojača.

Stopite na sredo sobe, da Vam umerim obleko! mi zapove krojač zelo resnega obraza. Reči moram, da njegovemu nenavadnemu obnašanju nisem nič kaj zaupal. Zato sem vedno pazil na njegovo desno roko, kjer je imel iglo. No, pa ni bilo nič hudega. "Le pokonci glavo, pa mirno se držite!" mi veli. Dasi ravno sem stal kolikor mogoče ravno, je imel moj hrbet še vedno obliko srpa. Ko me izmeri od vrha do pet; me vpraša, koliko tehtam in še razne druge stvari. Pri tem izpraševanju me je že začelo skrbeti, kaj ko bi bil ta krojač kakšen "recruiting officer", ker zahteva več podatkov od mene kakor "Uncle Sam", ko me je uvrstil med svoje fante in me poslal "over there".

Med tem se je nabralo v krojačnici več drugih ljudi. In pogledje ga starega šmenta, ko je bil z mero gotov, mi vpriči vseh ljudi zabrusi v zobe, da moram nositi "special made suit" ker je moj hrbet preveč kriv, in da mi mora zaradi tega računati celih 15 dolarjev več, kakor drugim. Med navzočimi so bila še celo tri dekleta; v hipu sem postal rdeč ko puran, kako pa tudi ne, ko me gre nesnaga tako grdo ponižati. Najraje bi ga bil poklical na dvoboj, pa se nisem prav upal, ker zna tako spretno sukati svoje špičate igle kakor pajek kadar prede pajčevino.

Naredite mi obleko, pa naj stane kolikor hoče! mu odgovorim in jezno odidem.

Kako se mi bo nova obleka prilegla in kako se bom žnje postavil po Clevelandu, to pa Vam, Mr. editor, sporočim prihodnjič. Do tedaj pa ostajam Vaš

Nace izpod Klanca.

Lesak Sask, Canada. — Cenjeno uredništvo: — Ker se iz naše nasebine nikdo ne oglasi v priljubljene nam listu "Edinost", Vam pišem jaz. Posebnih novic pri nas navadno ni. Sedaj pa me je prisilila k pisanju žalostna vest, da nam je umrla naša sosedka Marija Sedlar, so-

proga Matija Sedlarja, po večletni nesrečni boleznii, sušici, dne 15. febr. takoj po poldnevu. K zadnjemu počitku pa smo jo spremili šele 19. febr., ker nam to radi velike razdalje od cerkve in radi silnih snežnih viharjev skoraj ni bilo mogoče popreje. Vsed hude zime udeležba pri pogrebu ni bila posebno velika, akoravno je bila ranjka zelo priljubljena pri sosedih. Umrla je v 39. letu in zapušča zalujočega moža, dve hčeri in tri sinove. Družina je pred kakimi trinajstimi leti prišla semkaj iz Calumeta, Mich., in si pridobila precej premoženja, za kar se ima veliko zahvaliti pokojni Mariji. Ostalim zalujočim naše sožalje!

K sklepu pozdravljam vse čitatelje "Edinosti" ter želim listu dober napredek in obilo novih naročnikov! Ako se mi roka kaj navadi pisanja, bom drugič kaj več popisal, kako sem nam tukaj godi.

John Rejc.

Cenjeni g. Rejc: — Zelo nas bo veselilo, če se boste še kaj oglasili. Navadno prejemamo dopise samo iz gotovih nasebin, radi bi pa vedeli, kaj se godi tudi v drugih nasebinah naših rojakov. To naj nobenega ne straši, češ, ne znam lepo postaviti. Napiše naj tako, kakor bi pripovedoval svojem znanцу. Če bo treba, bomo že tukaj eno ali drugo reč popravili, saj zato smo tukaj. — Pozdravljeni!

Urednik.

Denver, Colo. — Cenjeni g. urednik: Sporočam Vam, da je prevzel dušno pastirstvo v naši župniji Rev. J. Judnič, do sedaj župnik v Leaville, Colo. — Našemu č. g. župniku kličemo prirčni dobrodošli! Bog blagoslovi Vaše delo v novem delokrogu v vinogradu Gospodovem! Pozdrav vsem čitateljem!

Joseph Pavlakovič.

OBLJUBLJENA DEŽELA, KJER VERE NI . . .

"Vera je mračnjastvo in nazadnjastvo, — vera je humbug, — vera je sužnost, — vera ovira napredek in ljudsko blagostanje, — vera je sramota za sedanjo prosvitljeno dobo. — vera je nesreča za človeštvo, vir vsega zla, vsega nerada in vsega gorja, ki tlačii sedanje človeštvo. Zato proč z njo! Prej ne bo na svetu sreče in miru. Samo eno je potrebno: uničiti vero in svet bo rešen. —

Duhovniki ljudi poneumnijejo; drže jih v temi nevednosti in praznoverja. Oni so sovražniki svobode in vsakega napredka. Oni niso nič drugega kakor sleparji in goljufi, žmožni vseh hudobij in zločinov, zato so največja nesreča za človeštvo. Ljudje so samo zato slabi, ker poslušajo duhovnike, ki jih z vero kvarijo in pohujšujejo".

Tako in podobno pišejo svobodomiselski listi. Črno opisujejo razmere tam, kjer so ljudje še verni, obenem pa hvalijo tiste, ki se za vero in duhovnika več ne brigajo, ali pa imajo vero le še za prazno formalnost ob gotovih prilikah, kakor je na pr. v naši nesrečni stari domovini.

Ali ne čitamo v naših listih in v zasebnih pismih poročil, kako so zdaj ljudje tam versko brezbrizni in mlačni, da jih veliko ne hodi v cerkev, da več ne poslušajo in ne ubogajo svojih duhovnikov, da naročajo in čitajo slabe liste, da vstopajo v brezverske organizacije in volijo protikatoliške kandidate.

In kako tukajšni svobodomiselski listi, zlasti G. N., zdaj hvalijo narod doma, češ, kako se probuja, kako se je začel "brihtati" in spregledovati, kako postajajo ljudje vedno bolj napredni, pametni, zavedni in samostojni, ker več "farjev" ne poslušajo in jih ti več ne vodijo.

Človek bi od teh listov pričakoval, da bi ob enem tudi poročali, kako so zdaj ljudje v stari domovini do bri, pošteni in pravični, zmerni, mirni in krotki, kako vlada med njimi ljubezen, mir in sloga. Vse to bi mi pričakovali od njih, če so res tako probujeni, zbrihtani, napredni, zavedni in samostojni. Pa delajo

ravno nasprotno.

V isti sapi ko hvalijo probujeni narod, tožijo e silni pokvarjenosti, o strahoviti podivjanosti tamkajšnjega ljudstva in sploh o žalostnih razmerah, ki vladajo zdaj v stari domovini.

Ti listi bijejo sami sebe po zobeh, kajti s tem priznavajo svoji nedoslednosti, da je ravno to krivo, da so ljudje tako slabi, ker se ne zmejnijo več za Boga in njegove zapovedi in se udajajo vsem strastem in pregreham.

Po naukih protikatoliških listov, ki trde; da duhovniki ljudstvo zape-ljujejo in pohujšujejo, bi morali biti tisti ljudje, ki duhovnikov ne poslušajo, dobri kakor angeljci. Kdo neki dela zdaj ljudi slabe v stari domovini, ko ljudje, kakor pravijo ti listi, duhovnikov več ne poslušajo?

Če dela vera ljudi slabe s tem, ko uči, da mora biti človek pošten in pravičen, da mora ljubiti svojega bližnjega, da ne sme ubijati, ne prešestvovati, ne krasti, ne goljufati in lagati i. t. d. in če bodo na rugi strani ljudje takrat ko ne bodo več vere imeli, tako dobri, da bo nastal nekak raj na zemlji, kako je potem mogoče, da vi, sovražniki vere, tožite, kako slabi, hudobni, pokvarjeni in podivjani so ljudje? Zakaj se zgrazate nad njimi, saj vendar nimajo več vere, ki dela po vaših besedah ljudi take?

Nevero hvalite, njene sadove pa ste prisiljeni grajati, — vero sovražite in jo skušate zatirati, njenih sadov si pa želite!

Če tožite o pokvarjenosti in podivljanosti ljudi, tožite tudi o žalostni sadovih vaših lastnih nauk, katerih žrtve so postali nesrečni ljudje, ki se vi zdaj nad njimi zgrazate, v resnici ste pa vj več krivi kakor oni!

Ubogi zaslepljenci, ki mežite in pustite da vas taki laži-učenjaki vodijo za nos! Vi jim verujete in dopustite, da vam izrujejo iz srca vé-ro, vaš najdragocenejši zapad. Mesto sreče, ki vam jo obetajo, vam povzročajo le nesrečo in propad, potem vas pa zaničujejo in se nad vam zgrazajo, ker ste se ravnali po njihovih naukih.

A. T.

DRAGI ROJAKI IZ PODTURNA IN OKOLICE, FARA TOP-LICE, DOLENJSKO!

Prejel sem pismo cerkvenih ključarjev podturenske cerkve, Markoviča in Makovea. Prosijo me, naj bi malo pomagal, da bi si mogli kupiti nove zvonove. Bil sem sam lasko leto doma. V resnici Vam povem, da me je prav pretreslo in v srce zabolelo, ko sem v prvič slišal zvoniti. Mesto lepo donečih naših starih zvonov, pa slišim glas ubitega piskra. Stara Avstrija je vse pobrala, tudi naši zvonovi so šli. Prosim Vas amerikanske Podturnčane, Seljane, Oberščane, Cerovčane in vse, ki ste s doma iz bližine, pomagajte malo, da se bode zopet slišalo zvonjenje v naši dolini. Dobrovoljne darove, pošljite ali meni, ali pa naravnost domov. Rad bi znal, kolik nas je v Ameriki in kje bivamo. Če tudi bi poslali pomoč domov, vendar Vas prosim da mi pošljete svoje naslove.

Moj naslov je:

Rev. Anselm Murn, OFM.,
408 — 5th St.,
Bethlehem, Pa.

DOPIS IZ STAREGA KRAJA.

Cleveland, O. — Med mnogimi prosilci, ki so se iz stare domovine oglasili sem v Ameriko, so tudi rojaki iz okraja Preserje na Notranjskem; Dolenjci in Gorenjci tega kraja še ne poznajo. Naj omenim, kje se nahaja ta pokrajina. Najbolj je, da rečem: ta pokrajina leži v kotu, pod hribi in gozdovi nekako ob vznožju znane gore "Krim". Takoj pod vznožjem je pa znani "morost" (močvirje) ali "mah", kakor mi pravimo, po katerem se vije reka Ljubljana, po kateri se je nekaj vozilo kamenje z naših gričev, da se je zidala Ljubljana. Mimo nas gre južna Dunajska železnica skozi

Borovnico proti Trstu, Gorici ali Reki. Po tem popisu bo vsak čitatelj vsaj nekoliko spoznal, kje nekako je ta Preser, za katerega je namenjen ta moj spis.

Ker je pa v tej občini še drugi kraj, ki je pa bolj znan širsi naši domovini, naj pa še to povem, da je to Žalostna Gora v preserski župniji, ki je priljubljena božja pot za vso oklico, mesto Ljubljano in posebno pa hribe in Notranjsko.

Od častitega gospoda župnika Peršiča sem dobil pismo, v katerem me prosi pomoči za nakup zvonov na Žalostni gori. G. župnik lepo prosi in se obrača na vse prijatelje te gore, da bi se je spomnili in poslali kako malenkost domov v ta namen.

Jaz pa dostavljam še sledeče: Rojaki, domovina je tužna. Ne samo da je velika revščina med revnimi sloji, temveč ker je oropana najdragocenejše stvari, ki je bila tako mila vsakemu Slovincu — lepega zvonjenja. V našem kraju je bilo zvonjenje nekaj posebnega, česar drugje nimajo in ne poznajo. Iz pet cerkva, posajenih po gričih, smo čuli ob predpraznikih veselo in slovesno uglašeni zvonov. Ostala sta po vojski samo dva, v Preserju in na Žalostni gori, najmanjša. Na Žalostni gori so potem kupili železnega. Poprej so ti zvonovi spremljali umrle naše prednike iz visocih lin kar po vrsti. Ko so v eni cerkvi utihnili, oglasili so se v drugi. Danes tega ni več. Kakor veliki petek, vedno je vse tiho. Mislite si, kako mora biti starejšim našim ljudem pri srcu, ki so bili navajeni na to, posebno ko v svoji revščini ne vidijo možnosti, da bi si pomagali.

Tako so oropani še tega najmanjšega svojega razvedrila duha. Rojaki, ako bi bili samo malo časa doma, bi takoj videli, da je največja potreba, da se vrnejo nazaj zvonovi, vsaj nekaj. To pa že radi morale ljudstva, ki je radi pomanjkanja zvonov izgubilo veselje do vsega, kar je v zvezi z vero in cerkvijo. Strašen je bil čin in brutalni zločin, katerega je storila na našem narodu vlada s tem, ko je pokradla ljudstvu zvonove iz zvonikov. Prokletstvo, katerega si je s tem nakopala, jo tepe in mori. Ljudstvo je nedolžno. Ne rečem, da bi ne zmogli sami tega, ko bi bili vsi dobri. Toda žal, da ravno tisti, ki bi lahko storili, ki so za časa vojske obogateli, se najmanj brigajo. Bogati posestniki, ki imajo lepe in goste gozdove in premoženja, da sami ne vedo koliko, imajo polna ušesa, pa samih brezpomembnih puhlih liberalnih glasov, za glas zvonov se ne zmenijo veliko.

Mi pa na vso to zmešnjavo ne smemo gledati. Pomagajmo onim dobrim, ki bi radi dobili zvonove nazaj. Pomagajmo jim, da se jim bodo zopet oglasili njim v duševno radost, onim drugim pa v osramočenje.

Nekaj oseb je že poslalo tja večje svote. Drugi še storite. Lahko pošljete pravno domov gospodu župniku ali pa izročite meni (tudi uredništvo Edinosti sprejema darove). — Ta prošnja je za Žalostno goro, ki nima nikogar, da bi jo oskrboval. Ko sem bil doma zadnjič, sem se spoznal z sedanjim gospodom župnikom in videl, kako se gospod na vse strani trudi in prizadeva, pridobiti ljudstvo nazaj za versko in domoljubno življenje. Zvonovi bodo mnoge duševno mrtve oživelili in mnogo zaspanih prebudili in celo župnijo poživil. Vsak najmanjši dar je dobrodošel. Zlasti zdaj bo veliko zalegel, ker je valuta tako nizka. Čuli smo, da so farani družih občin enako storili. Ne zaostanimo mi, preserski rojaki, za njimi in tudi mi se pokažimo!

Anton Grdina,
1053 East 62 Street,
Cleveland, Ohio.

Iz Adlešič, 5. febr. — Včeraj sem dobil od našega župljana g. Jur. Rožmana iz Jolieta, za dom iz Purg. št. 6., pismo in nekaj dni prej pa ček za 31.500 K, katere je na-

bral in poslal za naše nove zvonove. Za ta prelepi dar se prav srčno zahvaljujem najprvo njemu, ki je nabiral in tudi sam toliko daroval, potem pa tudi vsem drugim, ki so toliko žrtvovali v čast božjo. Naj bo Bog vsem skupaj plačnik! Darovali pa so, po \$50: Jure Rožman, Purga 6., in Jure Veselič, Adlešiči 15. \$20 pa je daroval Jure Adlešič, Purga. Po \$5 so darovali: Matija Kralj in Ivana Kralj iz Adlešič; Jože Vlačič, Dolenjci; Mate Vranešič, Gorenjci; Ivan Grabrijan, M. Sela; Jure Požek, Ivan Veselič in Rudolf Grabrijan, vsi iz Adlešič; Bara Petric iz Sel. \$6 je daroval Miko Kralj, Dolenjci. \$5 Štefan Skinner, Lomič; \$3 Jakob Kapele, Dolenjci. Po \$2 so darovali: Marija Kapele, Suhar, Marija Vlačič, Adlešiči; Bara Vromešič, Tribuč; Ivana Skinner, Tribuč; Matija Trdič, Dragatuš; Ivan Rus, Radovica; Ivan Jakobčič, Griblje. Po \$1: Fr. Papež, Žužemberk; Janez Gregorič, Žužemberk; Vido Latkovič, Zagorac; Janez Starašinič, Krasinec; Miko Galovec, Krasinec; Josip Stariha, Semič; Ivan Požek, Adlešiči; Toni Filak, Zemel; Urša Grarijan, Bedenj; Ivan Željko, Griblje; Kata Cvitkovič, Trbiuč; Josip Težak, Lakvica; Martin Petric, Rosalnice; Jakob Miklavčič, Semič. Po 50c pa so darovali: Peter Ferderbar, Dragatuš; Mate Agnič, Dragatuš; Anton Gornik, Suhar; Josip Kambič, Lakvica; Ivan Trlep, Josip Umek, Novomesto; Ivan Zagornik, Idrija; Janez Grahek, Semič; Ivan Grahek, Semič. Meri Skinner \$1; Ivan Ivec, Tribuč \$1. Po 25c so darovali: Anton Muha, Idrija; Martin Zmajič, Zemelj; Tom Legan, Žužemberk, Janez Kukar, Semič. \$1 Štefan Stukelj, Semič. Vsega skupaj je bilo nabranega \$215.50.

I. t. m. pop. so imeli v Marindolu požar. Pogoreli so 3 Seljakoviči, Makse, ki je pogorel v 10. letih že trikrat, in Glišo in Lata. Zgorele so 3 hiše, 1 pod in 1 senik. Vse rojake lepo pozdravlja

Ivan Šašelj.

Chicago, Ill.

Na cvetno nedeljo bo priredilo naše društvo Marije Pomagaj v cerkveni dvorani igro v korist slovenske nove šole. Za danes opozarjamo rojake na to prireditve, ki bo gotovo zelo zanimiva.

Cvetni petek, 18. marca zvečer, po postni pridigi, bomo imeli v cerkveni dvorani Moving Picture predstavo "Eternal light", Kristusovo življenje in smrt. Popoldne ob treh pa za otroke.

SRŠENI.

Mej prohibicijonisti in socialisti je ta razloček, da prohibicijonisti suše grla, socialisti pa žepe. Pa ta, da prohibicijonisti suše grla na državne stroške, socialisti pa žepe na stroške svojih žrtev.

* * *

Pravijo, da Kristana radi znane-ga sklada s katerim jo je popihal čez morje vest peče. Sirote, za katere je bil sklad po namenu darovavcev določen, ga noč in dan preganjajo. Da si pomiri kosmato vest, je sklenil zbrane dolarje porabiti za človekoljubne namene. V Ljubljani misli zidati zavod za tiste slepce, ki so za ta sklad prispevali. Prvotno je mislil zanje na Studencu najeti nekaj prostora, pa so mu odgovorili, da za take norce ondi ni zadosti posamnih celic, kakor bi jih bilo na vsak način treba.

* * *

Svobodna ljubezen in svobodna misel je oboje za eno figo, tako kakor se jih vidi po cestah, za katere se le cestni pometaji brigajo — pa Felče.

* * *

Kedar pregledujem Glas naroda mi vedno pride na misel ljubljanski "tantelmark", kjer se vse dobi, samo nič prida. Boljši ljudje se tam mimo, kjer se ta pisana roba "fiksa" in prodaja, niti ne upajo iti, jih je sram.

V PUSTIV JE ŠLA.

Spisal Fr. Jaklič.
(Nadaljevanje.)

III.

Matija je spal nenavadno dolgo. Ko se vzbudi, je imel težko glavo in je bil res nekam potr. Ozre se po hiši, ni-li žena notri. Ali čudno in nenavadno se mu je danes videlo vse, dasi je še enkrat premel zaspane oči. Žene ni bilo. Postelja je bila še lepo zrahljana, zibeli z otrokom pa ni bilo nikjer, dasi je pretaknil z očmi vse kote in stične.

"Kam bi bila šla z otrokom?" premišlja, ko se preoblači in misli na prejšni dan. Spomnil se je pač, da je bil prejšnji dan v gostilni, a kaj se je zgodilo potem, tega se že ni več spominjal. V veži začuje hno, katero spozna za materino. Gre ven.

"Kje je pa ona?" vpraša nekaj nemiren.

"Oh, ali še tega ne veš? Kam je izginila, ne veš? V pustiv je šla!" pove starka važno in precej zaničljivo.

"V pustiv je šla?" začudi se mladi Novljan neprijetno iznenajen. "V pustiv je šla? Kdaj pa? Zakaj?"

"Snoči je šla. Precej po večerji se je odpravila. Vpila sem sicer za njo, toda ni hotela nazaj. Hudo je zamerljiva in od sile svojeglava. — Veš, lepo pa tudi ni, da te ves božji dan ni domov in te mora iskati po gostilnah", pripoveduje in kara mati.

Sin pa ni vedel, ali bi se jezil in klet, ali bi bil žalosten.

"V pustiv je šla", šumelo mu je po glavi, in v duhu je videl posmehljive in škodoželjne obraze, poslušal je roganje in norčevanje ljudi. Ves je bil zmešan.

"Kje je pa otrok?"
"O, s seboj ga je vzela! Menda ni taka, da bi majhnega otroka pustila samega".

"Oh, še tega mi je vzela!" vzdihne glasno ves srdit. "Tudi otroka mi ne privoščim! Hu, to jo bom! Pokažem ji, čigav je otrok".

"Kaj robantiš in se srdiš, saj ti midva nisva nič kriva. Ponjo pojdi, pa se zmenita!" oglasi se oče, stopišči v vežo.

"Kajpak, ponjo moraš".

"Ne grem. Nivredna, da bi šel kdo ponjo. Dobro ve, kje nas je pustila. Zakaj mi niste povedali snoči, kaj namerja? Zakaj niste zaprli vrat? Hu, le čakaj zloba!"

Zagrozi se ves razkačen in gre v hlev pokladat živini. Vse je vrelo

po njem od sramote in togote; toda ni vedel, nad kom bi se znesel.

"Lej, ni mu tako hudo zanjo, le jezen je", reče stara možu.

"I nu, kaj pa hoče? Ali naj joka? Jezen je pa po pravici. Skoraj v največjem delu smo, a delati ne bo imel kdo, ako brž ne pride. Ako bi bil Matija pameten, ponjo bi stopil".

"Meniš? Potem bo pa še bolj prevzetna, ker bo mislila, da brez nje ne moremo živeti. — Gotovo ji dajejo doma potuho, zato ji je bilo tako hitro zadosti. Sama se naj vrne, kadar se naveliča, kakor je sama šla!"

"Eh, saj ni tako, kakor se ti zdi. Morda pride kmalu nazaj, morda tudi ne. Brez nje pa ne moremo biti, ker nimamo dekle. In koliko bo šele govorjenja med ljudmi, ako se ne vrne skoraj! — Najbolje bi bilo, ako bi šel precej ponjo".

"Reci, reci mu še enkrat, naj jo gre iskat!" sili mati, ker so jo prepričale moževe besede.

Izprva si je mislil inaa, jčETA

Izprva si je mislila, naj je snaha, kjef hoče, naj poskusi živeti nekaj časa tako kakor nihče, da bo videla, da ni nikomur prav, ako neče nekoliko več potrpeti. Dozdevalo se ji je tudi, da ji doma dajejo potuho; zato si je mislila, naj jim je na glavi, ker so toli nespametni.

Morda jo je pa obšla čez dolgo časa zopet želja po gospodinjstvu? — Kdo ve?

Urno je napravila kosilo.

Pri kosilu — pri nas se kosi zjutraj ob sedmih — se je držal Matija od sile jezno in čemerno. Zajel je nekolikokrat in je odložil žlico.

"Le jej! Le jej! — Ali ni dobro? Ali ni tako, kakršno ti skuha ona?" ponuja mati.

"Dobro je, toda imam dovolj".

Vzame je, toda imam dovolj".

Vzame klobuk in hoče iti.

"Matija", izpregovori oče resno, "stopi ponjo. Veš, grdo je, ker bi dejali, da pri nas ne more živeti. Pa tudi brez nje ne mremo biti, kaj bi tisto! V dveh urah sta nazaj, in nihče ne b vedel ničesar".

"Oče, ali sem ji kaj storil, da me je pustila in šla? Ali je lepo od nje in prav? Res sem se bil napil precej, toda kolikokrat se pa napijem?"

"Prizanesi ji! Storila je v naglici in jezi. Mlada je še in neizkušena".

"Pa pojdi ponjo, Matija, morda bo tako res najbolje!"

"Ne grem! Tam naj ostane, kamor je šla! Gospodinjite Vi, ako hočete, namestu nje; ako pa neče-

te, tudi dobro", ustavi ju Matija in gre.

Človek kaj hitro stori kak trden sklep in ravno tako hitro svoj trdni sklep razdere, ali ga celo pozabi.

Novljanove kokoši so bile tega jutra sila nemirne. Spreletavale so se po kašči, silile so v vežo in hišo, zletavale so na okna in vpile, da jih je stara vedno odganjala. Lepi belolisasti maček je postajal, na večnem pragu, migal in vil z repom ter se pozorno oziral na vse strani; včasih je prav zategnjeno zamijavkal. Potem je skočil na okno in je boljšal skozi šipe v hišo.

Nje, ki je krmila kokoši in tolikokrat božala mačka, ni bilo in njo je pogrešala krotka žival.

Prihajale so sosede, nekatere po opravku, druge na pomenek.

"Kje je ona? Kje je Mica? Kje je mlada gospodinja?" izpraševale so Novljanove ljudi.

Izprva so bili Novljanovi v zadregi, da so se kar spogledovali.

"Na njivi", odgovarjala je mati neodkritosrčno, kar se je poznalo na glasu.

"Pleve! — Koplje! — Sadi!"

Sosede v Hudem Koncu so pa čudne ženske. Ugenile so brž, da nekaj ni prav pri Novljanovih. Nekatere so vedele, da je Matija prejšnji večer precej junaško popival, in je Mica vse popoldne prejkala. To se jim seve ni zdelo prav. Ko se pa naposled za trdno zve, da pri Novljanovih tudi zibeli z otrokom ni doma, se je ženam nekaj zasvetilo in uganile so po svoji prebrisanosti, kam je šla Novljanica. Takoj je počilo po Hudem Koncu:

"Novljanica je šla v pustiv!"

Zakaj po zdravi pameti ženic v Hudem Koncu žena ne more in ne sme iti drugam, kakor v pustiv, kadar pride z možem navskriž.

Vsa vas se je smejala, norčevali so se ter delali dobre in slabe dvtype. Hodili so nalašč okoli Novljanovih, drugi so celo vasovali, samo da so gledali zadržego Novljanov.

Matija se je rotill in klet, da bo Mici izplačal vso sramoto, katero mu je naredila, in umikal se je posmehujočim se ljudem v hlev, v klet, na skedenj in v druge zatišne kote.

"Bog ve, zakaj je šla v pustiv?" ugibalo se je ves dan v Hudem Koncu. "Kaj sta neki imela?"

Skuhale so se čudne, prečudne stvari. Budalaste čenče so šle od hiše do hiše, od ust do ust.

Osameli mqz leže zvečer brez večerje k počitku, čemeren, jezen in nevoljen nase, na ženo in na ves svet. Izkušal je zaspati, da bi pozabil, kar je doživel 1 dopnev.eučp zabil, kar je doživel po dnevu. Drugikrat je naglo zaspal, ker je bil truden, a nocoj, dasi je delal ves dan, ni mogel zaspati. Razne misli so mu vznemirjale kri. Nemirno se je premetaval po postelji, in zdelo se mu je silno dolg čas in neznan prazno. Govoril bi bi rad, toda ni imel s kom, niti zibati ni imel koga.

Uh, kak dolg čas, kako pusta praznosta! — In zakaj tako? Le zaradi nje, ki ga je pustila tako sramotno, v posmeh vaščanom. Zaradi tega je plalo po njem od jeze, da se ji je grozil in rotill. . . In ko se je zopet nekoliko umiril, ko je mislil nekoliko treznejše, zastavil si je vprašanje:

"Odkod pa je vendar vsa ta neprijetnost?"

In čez nekaj časa si je priznal, da ni sam brez krivde, da ni tako nedolžen, kakor bi bil rad. Nejobi duši se je prikazala cela slika.

Bilo je v nedeljo popoldne. V žepu je imel lepe denarce, katere je bil prejel od mesarja. Oh, kako lepo so vriskali v žepu zveneci denarci! Oh, kako so mu silili vinski duhovi v nos! Zapeljali so ga v gostilno, kjer je pil in pel, kjer je rajal in bil preširoke volje. Pozabil je bil ženo, pozabil otroka, pozabil ves svet.

Trdo in grdo je gavoril potem doma z ženo, kar ji je tako segalo v sree, da je ni bilo zjutraj več, da je noč vzela njo z otrokom.

"V pustiv je šla!" opominjala ga

je nemirna vest.

"Ali je storila prav? — Ali ni ravnala nepremišljeno!"

Obsodil jo je zopet in kdo ve, kolikokrat še.

"Nikdar ne pojdem ponjo, ker je nisem podil; nikdar ne vprašam po njej", sklene trdno.

"Če se pa vrne skesana ter me prosi, odpustim ji rad. Ponjo pa ne grem nikdar!"

Tako je odločila Novljanova možka zavest. Zavil se je in spal po sili. Užival je divno spanje. Vso noč je gledal posmehljive ljudske obraze, vso noč mu je bilo na ušesa krohotanje in smejanje. Obračal se je na postelji na to in na ono stran, pa bilo je vse zaman. Ko prisveti v hišo beli dan, je bil že obleden.

Drugi dan se mu ni godilo nič bolje. Povsod isti prizori, le še več nereda je bilo okoli doma in v hiši. Umikal se je še bolj ljudem in sam premišljeval mnogo in vsestranko. — Zazdalo se mu je, da je vendar sam tudi precej kriv, in zato se je kešal bridko, da je šel v gostilno ter tam pil. Ni maral jedi in pijače, ni se razgovarjal s starima, tudi branil se ni iti — po ženo, ko sta ga silila. Le pretežka se mu je zdela pot tje na Babje Gredi, pot brez potrebe, saj bi vendar prišla sama lahko nazaj.

"Kmalu pojde ponjo", nasmehnil se je oče materi, ko je opazil skesane sina.

Spanje naslednje noči je bilo še slabše kakor prejšnje. Skoraj ni zatislil očesa, le premišljal je in ugibal:

"Kdo je kriv, jaz ali — ona?"

(Dalje prihodnjič.)

"ŠIRITE LIST "EDINOST"!

SLAVNEMU OBČINSTVU naznanjam, da popravljam in napeljujem vedne in plinovne cevi, kakor tudi izvršujem vsa dela, ki spadajo v plumbarsko stroko. — Pred vsem si zapomnite, da jaz izvršujem vsa dela najboljšje in za najnižjo ceno.

Nadar potrebujete naše pomoči, pokličite nas po telefonu, ali pa če pridete osebno na:

JAMES A. JANDOS,
2042 W. 22nd St, near Hoyne Ave., Chicago, Ill.
Tel.: Canal 4108

PODPIRAJTE MOŽA, KI VAS PODPIRA.

FRANK SUHADOLNIK

Veliko stori za "Ave Maria" in "Edinost," zato ker je navdušen za katoliški tisk.

On je zastopnik za ta dva lista.

Rojaki, ali ne mislite, da tak mož zasluži, da kupujete pri njem on ima VELIKO ZALOGO OBUVAL.

Ljubeznjiva in točna postrežba

6107 St. Clair Ave. CLEVELAND, OHIO.

ROJAKOM V SHEBOYGAN, WIS.!

Kadar želite poslati denar v staro domovino se obrnite na rojaka

MIHAEL PROGAR

1621 N. 9th STREET SHEBOYGAN, Wis.

Varno in zanesljivo pošilja denar v stari kraj, vsaka pošiljatev je jamčena.

Pozor!

— Kadar potrebujete raznega pohištva, obnite se na mene. V zalogi imam najfinejše postelje in modroce, raznovrstne peči za plin, olje in premog. Prodajam tudi vsakovrstno orodje za vse rokodelske stroke. Ravno tako imam v zalogi tudi vse avtomobilske potrebščine, kakor tudi vse potrebne predmete za napeljavo elektrike. Svoje blago razpošiljam po celi Ameriki. Pišite še danes po naš cenik!

A. M. KAPSA

(General Hardware store)

2000 - 2004 Blu Island Ave
Cor. 20th St.
CHICAGO, ILL.

Dr. Richterjev Močan družinski liniment

Pain-Expeller uporabljajo že več kot petdeset let v skoraj vsaki deželi na svetu.

Za revmatske bolečine, nevralgijo, ohromelost, izpahke, prenapetje mišic, za hitro od pomoč zgodnjim prehladom je ta stari zanesljivi družinski prijatelj neprecenljive vrednosti.

Vsak lekarnar prodaja Pain-Expeller. Bodite gotovi, da vam ponudijo pristnega z varnostno znamko "Sidro." Zavrinite vse drugo kot nadomestek in ponaredbo.

F. AD. RICHTER & CO.,
3rd Ave. & 35th St.,
Brooklyn, New York

SLOVENCEM V JOLIETU!

Naznanjamo, da kdor si želi v Jolietu in tamkajšni okolici Mohorjevih knjig, raznih molitevnikov ali drugih povestnih knjig in karkoli spada v področje našega podjetja, naj se obrne na nara tamkajšna zastopnika:

MARKO BLUTH,
505 N. Bluff St.,
JOLIET, ILL.

JOSEPH MUHIČ,
506 Summit St.,
JOLIET, ILL.

Oba gg. zastopnika proporočamo kar najbolje cenjene mu občinstvu v Jolietu in okolici.

SLOVENIAN FRANCISCAN PRESS,

1849 W. 22nd St. CHICAGO, ILL.

FRANK SEDLAK'S SONS

Izvršujemo

VSA ZIDARSKA DELA.

Kadar mislite graditi svoje domove ali kako drugo poslopje, obrnite se na nas, da Vam damo svoj nasvet.

2448 South Lawndale Ave.,

CHICAGO, ILL.

Phone: Lawndale 250.

Telefon: Canal 6319.

MATH KREMESEC

mesar

Priporoča Slovencem in Hrvatom mojo dobro in okusno mesnico.

Vsaki dan sveže meso, kakor tudi

— prave kranjske klobase —

doma delane vedno na razpolago.

1912 W. 22nd St., Chicago, Ill.

EDINOST.

GLASILO SLOVENSKEGA KATOLIŠKEGA DELAVSTVA V AMERIKI
Izjaha dvakrat na teden.

NASLOV:

Slovenian Franciscan Press.

1849 W. 22nd St.

Telephone Canal 98.

Chicago, Ill.

ADVERTISING RATES ON APPLICATION.

Published Semi-Weekly by
SLOVENIAN FRANCISCAN FATHERS, 1849 W. 22nd St., CHICAGO, ILL.

Entered as second-class matter Oct. 11, 1919, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

Srbija pozabljena.

Pretekli teden smo po dolgem času zopet enkrat čitali po naših angleških listih malo poročilce, katerega je "velika" beograjska vlada spravila v svet, najbrže seveda le z veliko težavo, kajti reva je itak velika duševna pokveka. V teh poročilih smo toraj čitali, da se je ta beograjska srbska (toraj ne jugoslovanska) vlada pritožila pri gonferenci v Parizu češ, "Naša dežela je majhna, zato smo pozabljeni". Bolj prav bi bilo, ko bi bila ta "kumštna" vlada rekla: "MI smo majhni, zato smo pa pozabljeni".

Nam ni ta pritožba prišla nepričakovano. Mi smo itak že videli, da je Srbija pozabljena in smo tej vladi že lani parkrat povedali čez morje, da bo popolnoma pozabljena, kajti tako neumne, tako otroško malenkostne politike, kakoršno je vodila čeli čas po vojski ta vlada, še nismo videli in mislimo, da je zgodovina ne pozna. V resnici povemo, da je bilo nas ameriškanskih Jugoslovancev sram, da smo kedaj tukaj pred ameriško javnostjo imenovali besedo Jugoslavija.

Da, britko smo se varali v tej vladi, zelo britko! Vse naše sanje o lepi, močni, krasni Jugoslaviji, kjer se bodo trije bratje objeli v bratskem objemu in bratski slogi, kjer ne bo noben skušal stopiti drugemu na tilnik, kjer ne bo skušal noben na škodo družega zidati kake "velike" Srbije ali kakih družih takih predpustnih šal, so se razblinile, vsaj kakor sedaj kaže. Slepili so nas, da bo konstituenta suverena oblast, ki bo urenila ves dom, obliko vlade, vse. Obetali so nam versko svobodo, politično svobodo. — Vse so pomandrali v blato.

Ko smo mi sanjali te lepe sanje o lepi Jugoslaviji, tedaj smo seveda upali, da bo Jašič šel o pravem času v pokoj, ker on je stari srbski lisjak in ozkosrčni šovinist. Vemo, kako je nastopal na Krfu, kako je mešetaril v Parizu. Vse to vemo in mu nikdar nismo zaupali. In vemo, dokler bo on na krmilu, ne bo nikdar bolje. Slepomišarilo se bo in Velika (?) Srbija jim bo šla vedno po glavi in bo zavirala vsak napredek Jugoslavije, kar bo postavilo celo cel obstoj države v nevarnost.

In v resnici so ozkosrčni ti politiki, ki vodijo sedaj "Srbi jo" (Jugoslavije itak ni). Mesto da bi sedaj vodilni krogi v teh velikih časih skušali združiti k skupnemu delu vse konstruktivne sile in moči, kjer bi jim bil enako dobrodošel kak duhovnik kakor kak profesor ali zadnji pastir, sploh brez razlike vsakdo, samo, da je pripravljen pomagati zidati temelje države, ki bi pustili, da si narod sam zida kakor si hoče, ne kakor hoče par omejenih starih lahkoživcev, kakor kak Pribičević ali enaki močje, pa stikujejo po župnijskih smetiščih, pa igrajo veliko ulogo "obermežnarja", pa zasledujejo prozelitsko pravoslavno politiko, pa zidajo veliko Srbijo, pa se tepo ali bo kralj nosil krono na glavi ali na nosu. Mesto da bi skušali stara stoletna nasprotstva med Hrvati in Srbi ublažiti, dokazati Hrvatom, da ni res, kar jim je Avstrija in Mažarska lagala, ko jim je slikala ozkosrčnost Srbov, njih verski fanatizem, njih nadutost in njih omejenost, pa jih odbija in se kaže, da je res taka, da Hrvat ne more drugače, kakor, da se spomni na vsa ta obrekovanja naših skupnih sovražnikov in pravi: "Prav so imeli! Sedaj sam vidim, da je Srb res šovinist in zabiti ignorant. Kako smešne "storije" gredo po Ameriki o raznih "višjih uradnikih", ki jih nastavlja Srbija po Hrvatski in Sloveniji, nekateri baje niti čitati niti pisati ne znajo, ne vedo niti kaj je to "doktor", da so morda pred kratkim še svinje pasli sedaj pa igrajo kakega "višjega" uradnika po Sloveniji ali Hrvatski. In drugé take neumnosti. In potem še kulturni boj!

Vesnič — sramotni mu spomin! — se je izrazil pretekli petek v Parizu, ko se je opravičeval, zakaj je prodal Jugoslavijo Italiji, da je "mislil, da bo blagostanje v novi Jugoslaviji tako veliko, da bode narod sam, k temu še celo Italijani, silili pod Jugoslavijo!" Kako neumen je ta izgovor, kaže dejstvo, da sedaj ravna nasprotno ravna in pomaga "Jugoslavijo" uničevati in usiljevati veliko Srbijo.

Da, res je! Nobena druga država bi lažje ne vsepevala, bi ne imela lepše prihodnosti in bi se hitreje ne dvignila do blagostanja, kakor ravno Jugoslavija, samo ko bi imela prave voditelje. Do danes na primer še nimamo uravnane paketne

pošte z Ameriko. Koliko tisoče paketov bi šlo vsaki mesec v Jugoslavijo, ko bi bila pošta urejena. Toda seveda, kdo se bo s tem ukvarjal?

O, ko bi se našel kdo, ki bi pometel z Beograda vse te prihloglavce in jih poslal v kak muzej med mumije! Ko bi prišel kak veliki mož, ki bi se zavedel, da mora vsaka državna vlada voditi veliko svetovno politiko. Imamo v Washingtonu Gruiča za poslanika. Ali ste že kedaj čitali njegovo ime v kakem ameriškem časniku? Ali ste sploh kedaj čitali kje, da je sploh kak "srbski poslanik" tam?

In tako gre dalje.

Zato novic kličemo čez morje: Nikar tako! Taka politika vaškega korita vas ne bo privedla nikamor. Danes ste pozabljeni. Pozabljeni boste še bolj! Majhni ste, pravite, še manjši boste, ako se ne boste postavili na visoko svetovno stališče. Bodite ne Srbi, pustite Srbijo! Srbija je majhna, kakor prav sami priznavate! Majhna je res tudi Hrvatska, še manjša je Slovenija, katere ste itak velik del prodali. Toda velika bo pa samo Jugoslavija, to je združene Srbije, Hrvatske in Slovenija. Združite vse konstruktivne moči skupaj! Pustite vse druge stvari na stran! Vse kar more koristiti pri zidavi podstave, vse naj vam bo dobrodošlo, če vam je res mar država!

Če pa tega ne boste hoteli, boste pa še bolj pozabljeni in še manjši!

AKO SE BO NEMŠKA AVSTRIJA PRIKLOPILA K NEMČIJI.

"Slovenski Gospodar" od 3. feb. 1921 prinaša o tem lep uvodnik, iz katerega podajamo glavno misli.

Avstrija sama izjavlja, da je njeno edino rešilno zdravilo — spojitve z Nemčijo. Te priklopitve Avstrije k Nemčiji se najbolj boje Francozi, ki trepečejo pred tem, da bi se razširile meje Nemčije.

Kakšno stališče naj zavzamemo mi Jugoslovani k temu koraku N. Avstrije?

Spojitve Avstrije z Nemčijo je nam Jugoslovancem in osobito še nam Slovincem v dosedaj še nepregledni prid v političnem in gospodarskem oziru.

Kakor hitro se udeležiti združitve Avstrije z Nemčijo, preneha za nas obveznost senžermenske pogodbe, nam mora pripasti potem Koroško, zahtevati pa tudi moramo v tem slučaju za nas v vojaškem oziru ugodnejšo razmejitev na severu. Predvsem nižino pod Radlom, Lucane, Špilje in Radgono z železnico vred.

Veliko večjega pomena nego politični dobrobit spojitve Avstrije z Nemčijo za nas pa je gospodarski.

Vsak kmet ima rajši za soseda delavnega, imovitega in bistrumnega posestnika, kakor pa nedelavnega berača. N. Avstrija je za nas kot samostojna republika vedno gladni berač, ki nimamo od njega prav nobenega haska. Kakor hitro pa bo ta avstrijski berač spojen z Nemčijo, dobimo soseda, ki bo od nas rabil od preobilice naše prehrane, ki jo bo lahko dobro plačal v dobri valuti, obenem pa nam bo na uslugo s prodajo vseh mogočih industrijskih izdelkov, ki nam kmetom v Jugoslaviji tako zelo primankujejo in ki jih bomo dobili edino iz Nemčije. Kakor hitro bodo Avstrijci pod nemško roko, jih bo ta navadila dela, založila njihove tovarne s premogom in sirovinami, mi pa nje s prehrano in naš nemški sosed nam bo vedno lahko na razpolago glede industrije, dasi ne moremo reči, da bomo z Avstrijo povečani Nemčiji zaupali v vsakem oziru.

Sicer bo skušala ententa to spojitve kolikor mogoče zavleci, ker se boji prevelike Nemčije, za jugoslovanskega kmeta pa bi bila ta spojitve ugodna iz političnih in gospodarskih ozir.

Tako "Slovenski gospodar". — Nimamo vzroka, da se ne bi strinjali z njim.

Mi pošljamo denar
na vse kraje

JUGOSLAVIJE,
Slovenije, Hrvatske in Srbije.

Vse pošiljatve garantira

AMERICAN STATE BANK
1825—1827 BLUE ISLAND AVENUE,
CHICAGO, ILL.

J. F. ŠTEPINA,
predsednik.

A. J. KRASA,
tajnik.

BANKEROT V SEVERNI DAKOTI.

Bismarck, N. Dak. — Z "Bank of North Dakota", zavodom, ki je bil navadno korito Non-Partisan stranke, oz. socialistov, gre vedno bolj in bolj navzdol. Poročilo, ki so ga izdali večaki o stanju in položaju banki, izjavlja kratko in jasno, da se mora banka proglasiti bankerotno, tudi če bi bilo zaenkrat mogoče, da zadosti vsem obveznostim. Poročilo pravi nadalje, da banka ne bo mogla, ako bo šlo vse tako naprej, kakor sedaj, več vzdržavati državnih institucij. Pogajanja, ki so se vršila zadnji čas, med velefinančniki in sedanjo državno upravo, so se popolnoma razbila. V svoji zadregi je sedaj "Industrial Commission" sklenila, da da svojo banko i "zasebnikom" v porabo. Na milijone letakov je razposlanih po državi na farmarje, na duhovne itd., da bi podpisali bonde za državno banko v zneskih po \$50, \$100, \$500 in \$1.000. Vpeljati hoče po vseh okrajnih podružnicah, ki naj bi sprejemale denar za državno banko pod najugodnejšimi pogoji (visoke obresti in prostost davkov. Radi bi sedaj z drugimi bankami konkurirali. V klavnico pri Fargo vtaknili so \$700.000, v mlin pri Drake okoli \$150.000, zidali so "delavske hiše" po \$1000—5000, stala je vsaka do \$10.—12.000. Guverner Frazier je šel mledvat v Washington, D. C., k delavskim unijam, da bi tam spravil nekoliko milijonov bondov pod streho. Imel je razne razgovore z voditelji delavskih unij. "Štiri milijone vas je, ako da vsak vas samo \$1.50, imamo \$6.000.000 vkup". (Koliko bodo li kaj Prosvetarji io Kondezi prispevali???)—Op. stavca). Računajo seveda na davke, ki se ravno sedaj vplačujejo, da bodo tako zopet vsaj za kratek čas napolnili prazno "državno-socialistično" blagajno. Toda vse to ne bo pomagalo nič. Voz tiči preveč v blatu, sleparije in slabo gospodarstvo pride v vseh panogah državnega gospodarstva dan za dnevom na dan; preiskavne se vrše še vedno, in vedno se dozve kaj novega, tako da nima do sedanje državne uprave nikdo več zaupanja, razun strankinih koritarjev.

Klici, da naj se odpokličejo uradniki in da naj se razpišejo nove volitve, so se čuli vedno bolj in bolj. Treba je za to seveda podpisov tretjine volilcev. Zadnje poročilo iz Bismarcka, N. D. — kjer je kapitolj — se glasi: "Recall launched".

Radovedno smo, kaj bo Prosveta odgovorila in pojasnila famozno socialistično gospodarstvo v Severni Dakoti. Najbolj zanimivo pa je, da je bil Rt. Rev. Vincen Wehrle, škof v Bismarck, PRVI, ki je opozoril na nevarnost stranke in pred njenim gospodarstvom. Škof Wehrle je bil pionir-misijonar, ki je prepotoval vso Dakoto, pečejsnji del peš, in je toraj dobro poznal razmere v državi.

Bismarck, N. Dak. — Ko je guverner Frazier poskušal prodati in obeziti na vrat bonde Severne Dakote voditeljem delavskih organizacij, ko jih je skušal pridobiti za to, da bi naložili denar delavskih unij v bonde, izrazili so mu voditelji raznih organizacij "sočutje" v njegovi stiski in zadregi, z denarjem pa niso hoteli na dan. Simpatija, sočustvo je po ceni, "cash" pa tudi pri sodijalistih kaj nerad pride pri njihovih podjetjih. Tički se pač poznajo mej seboj in ne zaupajo drup drugemu.

NAROČAJTE IN PRIPOROČAJTE LIST "EDINOST"!

DVA POSESTVA NA PRODAJ

v Zagradcu pri Starem Trgu.

Razen večjih hiš in lepega gospodarskega poslopja polje, obširni gozdovi in vinogradi v Mavrilinu.

Za pojasnilo se obrnite na Mrs. Lucija Kure, 1849 Allport St., Rear, Chicago, Ill., ali pa na Ivana Mihelčič, trgovca v Starem Trgu pri Kočevju.

Novice iz Jugoslavije.

NESREČNA MEJA NA SEVERU.

Gospodje, katere je beogradska vlada imenovala v komisijo, da se uredi državna meja med Jugoslavijo in Nemško Avstrijo, so napravili obliko državne meje tako, da se temu smeji vsak otrok. Reko se je, da bo komisija mejo izravnala, a sedaj jo je šele čudno, nepojmljivo zveržila. Meja skače semintje, kakor so Nemci želeli. Nemcem iz Gradca, Lipnice, Strassa, itd., ki imajo v mariborskem okraju tik meje svoja posestva, se je ugodila vsaka njih želja. Mejo, ki ni meja med dvema zelnikoma, ampak med dvema državama, so merili nekako tako, kakor meri vinjeni človek cesto, po kateri koraka. Samo na ljubo nekaterim Nemcem so žrtvovali na črti št. Jurij—št. Ilj veliko število Slovencev v občinah Pesnica, Vrhovce, Špičnik, Slatina, Svečina, Plavč in št. Ilj. Ne enega slovenskega posestva onstran bivše upravne črte niso mogli rešiti naši zastopniki v komisiji. Nemci pa so dosegli, da pride vsak pašnik, vsak gozdič ali vinogradna parcela, last Nemcev na jugoslovanski strani k Nemški Avstriji. Državna meja nima prav nobene oblike. Vzeli so nam tudi vse važnejše višine na razvodju. Nемец lahko pride tako, v nekaj urah v Maribor. Naši ljudje, ki so vrženi v žrelo nemškemu volku, jokajo, prosijo, a nič ne izda. Naj zapiše zgodovina imena mož, ki so določevali to mejo, — tako kakor si zaslužijo. Čudimo se le, ker slovenski listi to zadevo zamočijo, kot da ni vredno, da se o njej piše.

Pijan sin zabodel očeta. — V vasi Pudob pri Starem trgu na Kranjskem je v pijanosti in v prepiru zabodel Franc Baraga svojega lastnega očeta posestnika Janeza Baraga, ki je v groznih bolečinah izdihnil. Izprijenega sina so pa orožniki gnali v zapor. Grozovite posledice alkohola!

Tatvina na železnici. — Uslužbenec južne železnice Janez Gorjanc v Spilju je oropal železniško blagajno na postaji v Spilju ter odnesel 47.000 kron. Zasačili so ga v trenutku, ko je nameraval poskriti ukradeni denar. Izročili so ga graškemu kazenskem sodišču.

Mladenci — rekruti, rojeni leta 1900 so bili poklicani v vojake v soboto 12. februarja ob 8. uri zjutraj.

Krvoločna žena. — Na Jelovcu pri Makolah je tamošnja posestnica Antonija Mesarič najela nekoga izpridenega Jakoba Lepeja, da je z batom ubil njenega moža. Po izvršenem umoru sta se podala ubijalca v

klet, da z alkoholom zadušita očitek vesti. Oba ubijalca sta že pod ključem.

Ljubico ustrelil — in sam se umoril je v Zagrebu krojaški pomočnik Ivan Vimpolšek, ki je ustrelil svojo ljubo na pokopališču, sam pa je šel pod vlak, ki ga je povozil na smrt.

Krvava svatba. — V Prviču pri Šibeniku se je vršila te dni v neki priprosti hiši vesela kmetska očet. Kmetje so razobesili pri tej priliki iz hiše našo trobojnico. Italijanski karabinerji so hoteli odstraniti zastavo nasilnim potom. Prišlo je pri tej priliki do opasnega pretepa, v katerem sta jo smrtno izkupil dva kmeta in eden karabinerjev ranjenec pa je 14.

Prstan obtičal v goltancu. — Kljub policijski prepovedi se je te dni vrnila na Dunaj neka zloglasna ženska. Ko jo je policija prijela in jo hotela odvesti v policijski zapor, je na vse mogoče načine skušala izvršiti samomor. Hotela se je iztrgati iz rok policistov in se vreči pred tramvajski voz, a policija ji je nameravo pravočasno zabranila. Grizla je kakor blazna okrog sebe, tako, da policaju ni druzega preostajalo, nego da jo zveže. Toda porabila je trenutek, vtaknila v usta prst svoje roke, na katerem je imela prstan. Prstan je požrla. Toda obtičal ji je v goltancu in bi se bila zadušila, ako bi ji policijski zdravnik ne bil z žepnim nožem takoj prerezal goltanec ter iz njega izvlekel prstan. Ko so ji obvezali rano, so jo spravili v obozovalnico.

Lisjak in Puran. — Pri Lešnikovih nekje blizu Drave so imeli pripravljene za pustnodedeljo debelega in težkega purana. Stricu Nacetu so se že naprej cedile sline po slastni pečenki, ki jo bodo smukali na pustno nedeljo. Stric so obračali, a lisjak, ki je kraljeval v bližnji šumi, je nameraval obrniti — purana v prid svoje družine. Obiskal je preteklo soboto družbo Lešnikove kuretine in je povabil purana-debeluharja seboj. Tiral ga je počasi proti svojemu dvorcu. Ni ga zaklal, ker mu je bil pretežak, ampak ga priganjal k hitrejšemu korakanju s svojim košastim repom. Gospod lisjaček je srečno prital purana do gozda, kjer pa ga je zapazilo bistro oko lovca Ivana Jazbec. Z enim edinim strelom mu je vpihnil življenje. Tako so stric Nace vendar le uživali na pustno nedeljo pečenko mastnega purana.

IZ KATOLISKEGA SVETA.

KATOLIŠKA KATEDRALA V BEOGRADU.

Za zgradbo katoliške katedrale v Beogradu je sv. Oče daroval kot svoj prvi prispevek 100.000 lir. Njegovemu vzgledu je sledil takoj junaški belgijski kardinal Mercier z zneskom 1000 frankov. Ker se že vrše predpriprave za zgradbo, je upati, da dobi Beograd v doglednem času katoliško katedralo.

ODPRAVA CERKVENIH PRAZNIKOV NA ČEŠKEM.

V češkem parlamentu so sprejeli predlog, s katerim bi se odpravili cerkveni prazniki, in naj bi se njih praznovanje prepustilo svobodni volji posameznih državljanov.

ROJAKOM IZ LEPE PRIMORSKE.

Kakor znano vsem Primorcem, bila je cerkev Matere Božje na Sveti Gori popolnoma porušena. Bil je tam ubit tudi slovenski frančiškan, P. Francišek Ambrož. Sedaj bi rojaki iz cele Primorske radi nazaj pozidali cerkev in samostan, kjer bi našli sedaj v svoji narodni sužnosti svojo tolažbo in pomoč. Zato se ponižno obračajo na vse rojake Slovence, zlasti one iz Primorske, da bi se spominjali vsak s kakim mašnim darom te lepe božje poti in bi pomagali, da se vse nazaj zida.

Tukaj je sedaj neka Miss M. Kerwin, ki ima pismeno pooblastilo od nadškofa Goriškega, da skuša tukaj nabrati kolikor mogoče veliko milih darov v ta namen.

Kateri bi hotel kaj dati v ta namen, haj pošlje na naše uredništvo pa bomo poslali na pristojno mesto.

50 LETNICA NAJVEČJE KATOLIŠKE PISATELJICE SEDANJEGA ČASA.

Pretekli mesec je praznovala 50-letnico svojega rojstva največja katoliška pisateljica sedanjega časa: Enrica pl. Handel-Mazzetti. Napisala je poleg nešteti manjših del in črtic pet velikih zgodovinskih romanov, ki so ji prinesli svetovno slavo. Po enem teh romanov — "Štefani Schwertner" ali "Junakinji iz Štajera", ki je izšel v "Domoljubu", je znana tudi med Slovenci najširšim krogom. Pisateljica je začela v dunajskih katoliških listih, zadnji veliki roman "Nemški junak" je izhajal v "Reichsposti". Ob njeni 50-letnici ji posveča Jožef Neumair v "Reichsposti" lep podlistek, iz katerega posnamemo: Po Enriki pl. Handel-Mazzetti se pretaka nemška.

italijanska in madjarska kri, njena domacija je Dunaj. Obiskovala ni nikake gimnazije, marveč samo dunajsko meščansko šolo; razen tega je živela eno leto samostanske vzgoje v St. Poltnu. Glasba, slikanje, risanje, latinščina, francoščina, angleščina, italijanščina so izpopolnjevali njena mlada leta. Iz francoščine in nemščine jo položila tudi izpit. "Akademično izobražena" torej ni bila, toda izobražena je za nekaj doktoratov; nabirati si znanja, se ji ni nikoli tožilo in po do vsakega njenih romanov vodi preko nešteti knjig in drugih znanstvenih virov; v 17. stoletju je domača kakor noben profesor kulturne zgodovine. Bogoslovne fagultete tudi in obiskovala, toda bogoslovje razume kakor kak rimski ali drug doktor. Blizu je tudi dan, ko postane častni doktor; to po pravici, ker je "disertacijo" predložila. Handel-Mazzetti tudi ni prišla v veliki svet; Dunaj, Steyr in Linz so postaje njenega romanja. Pisateljica je začela že v meščanski šoli, prva njena stvar pa je bila tiskana l. 1890. v "Waisenkindeu", ki ga je urejeval msgr. Schopfleuthner. — V Enriki Handel-Mazzetti živi in ustvarja močna in zvesta duša. Katolištvo je njena vera. Občudujemo njeno vernost, njeno katoliško pobožnost, srčnost njenega prepričanja; v vseh njenih delih živi duh katolištva. Tega pa mnogi ne razumejo Handel-Mazzetti in razumeli jo bodo še-le, ko bodo doumeli katolištvo. Iz njega se dviga njena veličina, njena čista dobrota in njeno geslo se glasi: "Največje pa je ljubezen".

ZABAVA.

Za tobakarje. — Ko se je začel tobak po Evropi širiti, je imel izpočetka veliko nasprotnikov, kajenje je veljalo kot nekaj zelo slabega, tudi s prižnice se je slišal večkrat zelo oster glas zoper to razvado, veliko ljudi je imelo kajenje kot nekako predpodobo peklenškega ognja. Neki zamorec, ki je bil za strežaja pri nekem visokem vladajočem knezu, je šel nekoč s knezom na lov, pa je ponudil domačinu pipo tobaka. "Na'a, milostljivi gospod hudič", je mož z vso ponižnostjo odvrnil in se v strahu globoko priklonil, "lepo zalivalim, jaz ognja ne jem".

Za primerno plačo vse mogoče. — Gledališki ravnatelj očita igralcu: "Kako se le morete smejati v prizoru, ko umirate?" Igralec: "Pri taki plači, kakršno mi dajete, mi je smrt resnična zabava".

Bahaški zapravljevec. — Jaka, ki je ravno podedoval veliko premože-

nje, razbije v mestu veliko okno, vredno petdeset kron, in hoče trgovcu škodo plačati s stotakom. Ta mu pa ne more "vun dati", pa steče stotak menjat. — Kam boste hodili!, ga Jaka pridrži, "za ostalih petdeset kron vam še eno okno razbijem, pa sva zgovorjena".

Znanca. — "Zdi se mi, da sva se lansko zimo videla v neki gostilni; Vaša skunja se mi zelo znana zdi". — "Saj je takrat še imel nisem". — "Seveda ne Vi, ampak jaz".

Vsakdo ne more vzdržati. — Gospodinja (novi služkinji): "Kaj, samo štiri tedne ste v zadnji službi vzdržali?" — Služkinja: "Jaz bi že še, toda gospodinja ni mogla več".

Ponosen potepuh. — "Kaj pa vendar s tako vneto po časniku iščeš, Jure?" — Miško: "Oceno mojega zadnjega vloma".

Nedeljski lovec. — Lovec: "Mislil sem, da sem petelina zadel, gospod gozdar. Ali niste nič videli, kdo je perje zletelo?" — Gozdar: "Kajpada, saj še sedaj vedno leti, s petelinom vred".

Ribničan je prišel v New York in gledal izložbe. V nekem izložbenem oknu vidi zapisane sledeče besede: "Kupi si našo peč in prihraniš boš pol kuriva".

Ribničan pa gre in si kupi dve peči, češ, tako si bom prihranil vse kurivo.

Zaupljivo. — Nova hišna sosedi: "Menim, da bova dobri prijatelji. Vsi, gospod, gospa, hči in sin so me vprašali, če znam držati jezik za zobmi... v takih slučaj pa je vedno veliko za povedati".

Društvo Sv. Cirila in Metoda šteje 18 S. D. Z. v Clevelandu, O.

V društvo se sprejemajo člani od 16. do 55. leta. Za smrtnino se lahko zavaruje za \$150, \$300, \$500, \$1000, \$1500 in za \$2000. Rojaki ne odlašajte, ampak pristopite k društvu še danes. Naše društvo Vam nudi najlepšo priliko, da se zavarujete za slučaj nesreče.

Za vsa pojasnila se obrnite na društvene uradnike.

Predsednik Rudolf Cerkenik, podpredsednik Jožef Zakrajšek, tajnik John Vidervol (1153 East 61st Street, Cleveland, Ohio), zapisnikar Jos. B. Zaveršek, blagajnik Anton Bašca; nadzorniki: Anton Strniša, Jos. Zakrajšek, Viktor Kompare.

Društveni zdravnik: Dr. J. M. Seličkar.

Zastavonoša: John Jerman. Društvo zboruje vsako drugo nedeljo v mescu v šolski dvorani.

DR. OHLENDORFOVA ZDRAVILA

so izvrstna proti

KAŠLJU, UJEDANJU, ŽELODČNIM BOLEZNIM IN REVMITIZMU.

Steklenica stane 75c.

1924 BLUE ISLAND AVE.

POZOR! POZOR!
PRODA SE GROCERIJA

blizu nove Slovenske šole in Narodnega Doma, ki se postavi v kratkem. Lepa prilika za podjetnega Slovenca, posebno za mesarja. Trgovina je prostorna, ter je rent sedaj še zelo nizek. — Pisma naslovite na "Lepa prilika", cf. Edinost, 1849 W. 22nd St., Chicago, Ill.

POTREBUJEMO

IZUČENE SLAMNIKARICE ZA DELO PRI ŽENSKIH KLOBUKIH. PRIDITE NA DELO TAKOJ.

ORIGINAL HAT WORK, 1145 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Prepričajte se!

Da mi resnično izdelujemo najkrasnejše ženitovanjske slike.

Da imamo na razpolago za slikanje najlepše pozicije. Da izdelujemo vsa dela točno in po najzmernejših cenah.

Vsem se pripočram.

Němėček

FOTOGRAFIST

1439 W. 18th St., cor. Albert, Chicago, Ill.

PHONE: CANAL 2534.

ZAKAJ PLAČEVATI PREVEČ?

TAKO naj bi se vprašal vsakdo, ki potrebuje ali bo kedaj potreboval kakih notarskih del. Razni zakoniti agentje odirajo naše ljudstvo da je groza. Vsakdo ki plača več kot potrebno, meče proč denar!

RADI TEGA, naznanjamo slavnemu občinstvu v Chicagi in okolici, kakor tudi širom Amerike, da doli podpisana izdeluje vsa notarske dela najceneje med vsemi!

NIHČE Vam ne bo naredil prošnje (affidavit) za dobiti svoje domače iz stare domovine ceneje kot mi!

KADAR ŽELITE dobiti svoje domače ali svoje prijatelje iz stare domovine, tedaj pišite nam in mi Vam bomo dali brezplačna navodila.

POMNITE, da je naše geslo: "Točno in pošteno postreči vsakomur, po najnižji ceni!"

Pisma naslavlajte vedno na:

JERIC & ŽELEZNIKAR,

(Slovenska notarja.)

1849 W. 22nd ST.,

CHICAGO, ILL.

KAKO JE MIKE PESTOVAL.
Vesela zgodba.

Menim, da bo najboljše, da nam Mike kar sam pove, kako se mu je godilo, ko je moral igrati ulogo pestunje. Sam najbolje ve, kako je bilo. Da ne bomo po nepotrebnem izgubljali časa, naj kar začne. — Mike pripoveduje:

Vodopivčev je imel letošnjo angeljsko nedeljo novo mašo. Takrat bi bil tudi jaz rad šel v cerkev, pa nisem mogel, ker sem bil ravno nekaj krevljast tiste dni; v shopi mi je kos železa padel na nogo. V nedeljo zjutraj pa ti pride k meni sosed in pravi, da bi šli danes vsi radi v cerkev, in če bi bil jaz tako dober, ko moram že tako in tako ostati doma, da bi malo pazil na njene otroke. — Da povem po pravici, mi ni bilo posebno za tako delo, ker se bojim majhnih otrok; kadar se katerega dotaknem, sem vedno v strahu, da ga ne bi zdrobil ali mu kaj odlomil. Pa stori enkrat dobro delo, sem si mislil; babnica bo pa še zate molila pri novi maši. — Šel sem tedaj, ali bolje povedano, štorckljaj sem k sosedu in sprejel službo pestunje. —

Troje jih je bilo. Žani je ležal še v plenah in spal; Žovi se je že znal nekoliko plaziti po tleh, po zadnjem delu, kajpada; Frenki pa je nosil že prve hlače, take, da so se kar zadaj zapenjale. — Torej na te tri pankerte naj pazim. — Komaj je stara odšla, je že začel Frenki tuliti; Frenki je bil sploh dober trobentač. “Ma-ma, e-e-e, e-e-e, ma-ma, e-e-e, e-e-e”. Dobro se je začelo! — Žovi je sedel na tleh pri omari in se igral s starim klobukom. Zdaj si ga je dejal na glavo, zdaj zopet na nogo. — Naenkrat pa začne tudi on cviliti: “i-i-i, — i-i-i”. Revče se je na vso moč napanjalo, da se mu je vtil kar cel potok iz oči in iz, — no ja — iz nosa. — Ko mi vsaj Žanita ne bi zbudila! — Komaj sem si to mislil, se je že zganil v zibelki in zaslišal sem novo muziko: “a-a-a, a-a-a”. Tako! Ko bi bil vsaj še eden zraven, pa bi imel lep kvartet

ali četverglasno cerkveno petje! — Najrajše bi bil iz kože skočil, ko bi vedel, da bo kaj pomagalo. . . Kaj naj storim? — Ali naj čakam, da bodo sami od sebe jenjali? — Lahko še presneto dolgo čakam. — Poskusimo nekaj drugega!

Vzamem škorenj iz podpečka in udarim z njim po klopi, kar sem imel moči v sebi. — Na mah, kakor bi strela udarila, je bilo vse tiho. — To sem si pa pametno izmislil! — A prehitro sem se razveselil, kajti kakor na znamenje so zopet začeli vsi trije bilje peti in sedaj je šlo šele po pravici, ravno tako kakor če po maši organist naenkrat odpre vse registre v orgljah. — Veš kaj, Mike, sem si mislil sam pri sebi, nekaj drugega moraš iznajti.

“Pojdi sem Frenki, ti si priden dečko; vidiš, tukaj imaš cent”. Sedaj počasi prikorakaj k meni. Z eno roko si potegne pod nosom, z drugo pa seže po centu. — “Na, tukaj ga imaš”, obenem mu obrišen nos v njegovo lastno srajco. “Če boš pa še enkrat začel, jih boš pa dobil, že veš, kod!”

Med tem se je Žovi prav krepko drl naprej. Vzdignem ga od tal in ga postavim na klop zraven sebe: “Vidiš, Žovi, kako je to lepo! Jaz si bom zrezal malo tobaka, le glej me! O, kako si ti priden rožni!”

Vzel sem tobak in ga začel rezati. “Ko si tako priden, Žovi, mi boš pa zdaj pomagal vzdigniti mehur, da bova tobak notri stlačila. Glej, glej, kdo bi si mislil, da si tako močan!” To mu je ugajalo in za nekaj časa je res utihnil. Dva sem na ta način ukrotil, Žani je pa tudi kmalu nehala, ker se mu ni zdelo vredno, da bi se sam drl. Kakor hitro pa sem spravil tobak v mehur, že začne Žovi iznova, kakor če bi ga živnega nataknil na raženj.

“Kaj pa imaš zopet, nesrečni pankert?” Začel je še bolj zijati in zapazil sem, da ima nekaj črnega na jeziku; boljšečvik je žvečil tobak, pa mu menda okus ni bil prav po godu.

“Ti si pa tudi pravi, da jokaš zaradi trohice čika”. Z rokavom svoje suknje sem mu potegnul po jeziku.

“Na, tukaj se igray s čevljem!” — in dal sem mu škorenj, ki sem z njim preje udaril po klopi.

Nato sem se spravil na najtežje delo. — Soseda mi je bila tudi naročila, naj dam malemu piti mleka, ki je pripravljeno zunaj na ognjišču. — Ampak veste, te zgodbe pa že ne bom opisoval, ker bi se mi preveč smejali. — Samo toliko bom povedal: Vzel sem bojsa iz zibelke, ga posadil na koleno in mu dajal z malo žličko mleka. Nazadnje je bil mali po celem obrazu z mlekom pollit, pa tudi v mojem rokavu in sploh po celi moji obleki ga ni manjkalo. Mali seveda zdaj ni več tulil, zato bi bil pa najrajše jaz sam začel tuliti. — Ko sem bil s tem delom gotov, mi je naenkrat postalo zelo vroče in mislil sem, da se potim: teklo mi je ravno od kolena doli. Kaj, ko bi nazadnje še mrzlico dobil?

Tristo zelenih! To je bilo čisto nekaj drugega!

“Marš v zibelko, ti šaprabolski kajon!” — Sedaj te imam za zadosti. Ti si pa tič, ti!” pa sem ga hitro dejal nazaj v zibelko.

Tedaj pa začne zopet Frenki trobiti kakor bi ga kdo na meh drl.

“Kaj pa ti je, Frenki?”

“Cent”, je zastokal in pokazal na trebuh. — Sveta nebesa, zdaj ti pa gre poba kar cel cent požreti! Ko bi mu ga bil prej vsaj s salom namazal, da bi šlo bolj gladko po grlu! — Mogoče se ga da spraviti ven. — Odprem mu gobec na stežaj in porinem svoj mezinec notri, če bi morda vjel nesrečni cent. — Oha! — Že me je samosrajčnik ugriznil v prst, menda je mislil, da je kranjska klobasa, obenem je pa še hujše zatulil, tako, da sem postal čisto obupan.

“Kaj te pa boli, Frenki?”

“Cent!” in zatuli iznova.

“Ali si ga požrl?”

“Mm — notri je —” pokaže na trebuh.

Tako sem se prestrašil, da me je kar kurji pot oblihl.

“Ven mora!” si mislim, primem bojsa za noge, ga postavim na glavo in ga začnem tresti na vse str-

ni — in res, kmalu zaslišim, da se je cent zakotiljal po tleh. Na, sedaj mi je bilo šele jasno, da dečko ceh-ta sploh ni požrl, temveč, da mu je samo padel med obleko.

“Bajgali, najraje bi mu bil eno primazal okoli ušes za strah, ki mi ga je napravil. — Pa sem bil vesel, da je možakar umolknil in začel iskati denar. — Žovi je bil pa tako tiho ves ta čas. Kaj neki dela? — Ozrem se nanj in kaj vidim? Kakor dimnikar je izgledal, ko je obrnil glavo. Ali vam ni boljšečvik izlizal ves biks iz čevlja ter si ga razmazal po obrazu! — “Naj bo zaradi mene!” pravim in si prižgem pipo.

Sedaj pa se začne muzika od kraja. — Frenki bi rad še en cent, ker mu ga pa ne dam, jamo vpiti, kot bi mu vse zobe poruval; Žovi hoče, da bi ga nosil štuporamo, kar pa nisem mogel, ker me je bolela noga, zato vpije tudi ta in slednjič se pridruži še Žani, najbrže zato, ker bi rad še mleka. — Ne znam si več pomagati. Vsedem se na klop in začnem s pestmi tolči po mizi, z zdravo nogo pa po tleh, toda krič in ropot je bil

čimdalje večji, da mi je bilo kar za obupati. — Tedaj se pa, tisočkrat hvala Bogu, odpro vrata — sosed je prišla iz cerkve — vsi trije otroci so naenkrat utihnil.

“Prav lepo boklonaj, sosed”, mi pravi, “Zmolila sem tri Češčene Marije za tebe. Otročki so bili pa prav pridni, kaj ne?”

“Šur, tisto pa tisto, kakor razbojniki”, pravim. “Gudbaj, sosed, saj rad storim malo uslugo! Želim vam dober tek!”

— Sicer se ne smem zagovoriti, toda pestunje pa že ne bom igral nikdar več! —

POŠILJANJE DENARJA V KRONAH IN DINARJIH

na vse kraje Jugoslavije po pošti ali telegrafično po najnižji dnevni ceni.

IZPLAČILO DOLARJEV v gotovem denarju po celi Jugoslaviji točno in s popolno garancijo.

Mesta, v katerih stranke lahko osebno prejmejo poslani denar v dolarjih so: ZAGREB, OSIJEK, VRŠAC, ŠABAC, DUBROVNIK, SPLIT IN BROD.

Za vsako pošiljatev od \$100.00 se plača \$3.00. Najmanjša cena je \$1.00.

PRODAJA ŠIFKART za vse linije po določeni ceni.

SPREJEMAMO DENARNE ULOGE in plačujemo od njih 4% obresti.

Dajamo nasvete in pojasnila o vseh vrstah poslov svojim bratjem Jugoslovanom popolnoma brezplačno.

EMIL KISS,
BANKIR.

133 Second Ave., New York.

LOOK OUT ZA PIJAČE,

katere so zdrave kot je TRIGLOV CAJ vroč prejden greste k počitku. MELISSA, zavoj 75c, 1000 ROZE zavoj 75c, Enciau (GENTIAN) zavoj 90c, in druga želišča v zalogi. BRINJE iz starega kraja po 16c funt, celo vrečo 120 funtov (4 bušle) po 14c funt. PRASEK od vina (wine stein) po \$3 funt zadostuje za 40 galonov najboljših kisle pijače za žejo. GRAPE JUICE \$95.00 sod. SUGAR Coloring (Short Pint) \$1.50. GAUGE (MERO) za alcohol auto-radiator in za vse tekočine ki imajo proof vsebi, meri manj kot pol grada pa do 200 gradov, stane \$3.50. Vse cene vsebujejo tudi poštnino, samo Grape Juice in Brinje ne. K naročilom je pridjati ček, money order ali draft. A. HORWAT, 1903 W. 22nd St., Chicago, Illinois.

CENIK KNJIG

katere ima v zalogi

Knjigarna “AVE MARIA”

1849 W. 22nd St.,

Chicago, Ill.

V ZALOGI IMAMO SLEDEČE MOLITVENIKE:

Dušna paša	1.50
Slava Gospodu, z velikimi črkami	1.50
Lurška Mati Božja	1.50
Priprava na smrt	1.50
Nebeška hrana	1.50
Vir življenja in svetosti	1.50
Duhovni boj	1.50
Šmarnice, Škofca	1.50
Sveta spoved	1.50
Premišljevanje o Presvtem Rešnjem Telesu	1.50
Sv. Jožef	1.50
Evangeljska zakladnica	1.50
Krščanska mati	1.50
Šmarnice, Volčič	1.50
Sv. Rožni Venec	1.50
Marija Devica Majnikova Kraljica	1.50
Kruh življenja	2.00
Večna Molitev	2.00
Molitevnik, Rev. K. Zakrajšek	2.00
O F M	1.00
Sv. Družina	2.00
Bodi moj naslednik	1.50
Hvala Božja	1.00

Kristusa	1.00
Življenje svetnikov I. in II. del (stara izdaja) zvezek	4.00
Zore, Življenje svetnikov I. zvezek	1.00
Zore, Življenje svetnikov II. zvezek	1.00
Umni kletar	.50
Gospodarski nauki	.50
Naše škodljive rastline 1.—5. zvezek	.50
Poljedelstvo I. in 2. snopič 11 del	.50
Umna živinoreja I. in 2. snopič	.50
Umni kmetovalec, II. in III. snopič	.50
Živali v podobah, 2. zvezek	.50
Brstje	.50
Cecilija, pesmarica I. in II. del po 1.00	1.00
Slovenska pesmarica I. in II. po	1.00
Poezije	.75
Slovenske legende	.50
Avstralija in nje otoki	.50
Bolgarija in Srbija	.50
Pri Severnih Slovanih	.50
V Kelmorajm	.50
Kitajci in Japonci	.50
Podobe iz misijonkih dežel	.50
Domači zdravnik	.50
Kako si ohranimo ljubo zdravje 1. in 2. snopič	.50
Pravljice	.50
Na smrt obsojeni — Igra — Rev. Meško	.50
Lešniki	.50
Jagode	.50
Zimski večeri	.50
Cerkvena zgodovina 1., 2., 3. zvezek	.50
Boj za pravico, povest	.50
Deseti brat, povest	.50
Deteljica, povest	.50
Fabijola	.50
Izdajavec, povest	.50
Križem sveta, povest	.50
Mati božja dobrega sveta	.50
Na krivih potih, povest	.50
Oglenica, povest	.50
Perpetua, povest	.50
Pisana mati, povest	.50
Ptički brez gnezda, povest	.50
Razne povesti	.50
Sorodstvo, povest	.50
Svetloba in senca, povest	.50
Tvoje angeljevih češčanj	.50
Učnorniki, novost	.50
Veliki trgovec, povest	.50
Za srečo, povest	.50
Življenja trnjeva pot, povest	.50
Friderik Baraga	.50
Franc Pirč	.50
Slovenske večernice od 41. zv. do 72. zv. po	.50

CENIK KNJIG DRUŽBE SV. MOHORJA.

Katere ima v zalogi knjigarna “Ave Maria”.

Jeruzalemski romar, dva zvezka po \$	.50
Jedro katoliškega nauka	1.50
Kazalo za Slov. prijatelja	.75
Od blagoslovil	.75
Kristusovo življenje in smrt	3.00
Krščana usmiljenost	.75
Krščansko katoliško pravoslovje	.75
Mesija, I. in II. del, zvezek	.50
Nebeška krona	.50
Pamet in vera, I. II. in III. del zvezek	.50
Prilike P. Bonaventure	.75
Slovenski Goffine	3.00
Slomšekovi pastirski listi	.50
V boj za temelje krščanske vere	.50
V tem znamenju boš zmagal	.50
Katoliška cerkev kraljestvo božje na zemlji	.50
Zgobe sv. pisma I. in II. del zvezek	1.00
Življenje našega Gospoda Jezusa	.50

Pri naročilih naslavlajte pisma na:

SLOVENIAN FRANCISCAN PRESS,

1849 West 22nd STREET

CHICAGO, ILL.

NAZNANILO IN PRIPOROČILO.

Našim naročnikom in dobrotnikom kakor tudi vsem rojakom v Clevelandu in državi Ohio naznanjamo, da jih bo te dni obiskal Mr. John Jerič.

On je pooblaščen pobirati naročnino, oglase in sploh vse, kar je zvezi z našimi listi “Ave Maria”, “Edinost” in “Glasnik Presv. Srca Jezusovega”.

Vsem ga toplo priporočamo in obenem prosimo, da mu grede rojaki na roke v vseh ozirih.

UPRAVA IN UREDNIŠTVO AVE MARIJE, EDINOSTI IN GLASNIKA P. S. J.

Severova zdravila vzdržujejo zdravje v družinah.

Izčisti svojo kri.

Sedaj potrebujete spomladansko zdravilo. Kot posledica zimskega življenja, ko je človek po večini zaprt v sobi in mu manjka zraka in gibanja — postane vaš sistem okoren, prebava nepravilna in udje več ali manj negibni.

Severa's Blodal

(preje Severov Kričistilec) je pravo obnovljevalno zdravilo, ki bo delalo blagodejno na izmenjavo vašega sistema, ki ga tako želite. Pomaga do poprave nenaravnih razmer in deluje kot regulator za zdravljenje kožnih izpuščajev. Cena \$1.25. Pri vseh lekarnah.

W. F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS, IOWA

Pripravite se za neodvisnost

Začnite se sedaj pripravljati na denarno neodvisnost s tem, da začnete vlagati v hranilni oddelek v Kaspar State Bank.

Čim prej začnete, prej se vam bodo pokazale lepe priložnosti in vspeh. Ko boste imeli denar na banki, boste čutili v sebi moč za napredek in postali boste samozavedni.

Conservativna in varna banka. Ima vse bančne zmožnosti. Bančna moč nad dvanajst milijonov dolarjev.

KASPAR STATE BANK

BLUE ISLAND AVE., CORNER 19th STREET

Da ugodimo onim, ko ne morejo priti med deveto uro zjutraj in do petih zvečer, zato bo ta banka odprta ob pondelkih in sobotah do pol devetih zvečer.

Varna banka, kamor nalagate svoj denar.

AMERISKA SLOVENKA

Urejuje Miss Marica.

VZGOJA OTROK.

(Iz urada am. Rdečega križa, infor. odd.)

Dete mora biti vsaki dan okopano. Mati naj ima za dete posebne brisače kakor tudi krpe za umivanje. V sobi, v kateri mati koplje otroka, naj temperatura ne presega 75 stopinj in voda ne 100 stopinj Fahrenheit. Ko je dete staro šest mesecev se lahko gorkota vode zniža na 90 stopinj. Zelo priporočljivo je detetu umivati prsa večkrat z hladno vodo, s čemur se dete utrdi in se ne prehladi tako hitro.

Najprimernejši čas za kopanje je sredi predpoldneva in sicer predno se mu da hrano.

Dete naj bo oblečeno kar najbolj mogoče enostavno in priprosto. Vsa obleka deteta naj bo iz blaga, katero se lahko pere. Dete naj vedno nosi pas ali povoj. Plenice in vrhovno oblačilo je glavni del obleke; v hladnih in mrzlih letnih časih naj bo dete oblečeno še v lahke volnene srajčke in krilce iz flanele. V sobi naj bo dete oblečeno zelo lahko; ko se pa soba, v kateri dete spi ali se igra, zrači ali ko se ga vzame na zrak, naj bo dete temu primerno tudi oblečeno.

Vsako dete dobi dovolj prostih vaj z jokanjem, brcanjem, mahanjem z rokami ali pa plazenjem po tleh. Vsle dtega se ne sme dete zavijati v tesna oblačila, ampak ista morajo biti dovolj ohlapna, da dete lahko giblje z udi. Nepriporočljivo je dete preveč nositi na rokah, vsled česar postane dete razvajeno.

Dete naj bo navajeno na red v vsaki stvari, kopanju, hrani in spanju. Detetu je treba dajati redno, vsake tri ali štiri ure hrano, navaditi ga je treba na redno spanje, in ravno tako ga je treba tudi kopati ob gotovem času. Ko je dete staro šest mesecev naj se mu ponoči ne daje nobene hrane in naj nepretrgoma spi.

KUHINJA.

8. Drobničkovi štrukeljci za v juho. — Napravi vlečeno testo iz ¼ litra moke, mlačne vode, pol jajca in nekoliko soli ter pusti pokrito, da počiva vsaj pol ure. Medtem vmešaj v skledi pol žlice masti, surovega ali kuhanega masla, 1 žlico kisle smetane, 1 rumenjaka in sneg 1 beljaka. Razvleči testo, odreži, kar je ob robu debelega ter namaži s pripravljanim nadevom, potresi, po njem za eno pest krušnih drobtin in za eno žlico drobno zrezanega drobnjaka, potem zvij od široke strani, da je štrukelj bolj podolgast, ga razdeli s kuhaličnim držalno v dva prsta široke kose in jih odreži, kjer si pritisnila, na male štrukeljčke. Te štrukeljčke zakuhaj v vrelo juho, kjer naj vro 8 do 10 minut. Stresi jih v skledo in postavi takoj na mizo.

9. Ocvrt kruh. — Kruh zreži na male kocke, stresi ga v raztepena jajca, v ponvi razbeli masla ali masti, ko je vroča, prideni v jajca pomočeni kruh ter lepo rumeno ocvri.

10. Žličniki z ocvirki v juhi. — Sesekljaj prav na drobno 5 dkg mrzlih ocvirkov, deni jih v skledo in jim primešaj desetino litra mrzlega mleka, 11 dkg moke in 1 celo jajce. Testo dobro stepi, potem pa ga zajemaj z žlico in polagaj v osoljeno vrelo vodo, kjer naj se tako pripravljene žličniki kuhajo 8 do 10 minut. (Za 4 osebe.)

11. Vranični žličniki za juho. —

Vmešaj za jajčno velikost surovega masla, 2 rumenjaka, 2 v vodi namočeni in ožeti žemlji, 15 do 20 dkg izstrgane vranice, nekoliko drobno zrezane čebule, zelenega peteršilja in strok česna, pridaj sneg 2 beljakov, 3 do 4 pesti krušnih drobtin, nekoliko soli in za žlico moke. To vse narahlo zmešaj; ko juha zavre, vzemi žlico, jo vtakni v vrelo juho in zajemaj, ne preveč polno, testo in ga spuščaj v vrelo juho. Žličnike kuhaj v prostorni posodi pokrite 10 minut. (Za 8 do 10 oseb.)

12. Vranični cmoki za juho. — Zreži tri 1 dan stare žemlje (ali belega kruha) na kocke, jih popari z osminko litra vrele juhe in pokrij ter postavi za ½ ure v stran, da se napoje. Medtem vmešaj 1 žlico masti, 1 jajce, 8 dkg vranične meze, ki si jo nastrgala iz sirove vranice, nekoliko drobno zrezanega peteršilja, čebule, popra in majaronovih plev. Nato prideni žemlje in pičlo žlico moke ter napravi iz tega testa cmoke, ki naj bodo za drobno jajce veliki. Cmoke kuhaj ¼ ure narahlo v vreli juhi. (Za 4 do 6 oseb.)

13. Vranični cmoki z zdrobom. Naprej vmešaj 1½ dkg masti z rumenjkom debelega jajca in 5 dkg izstrgane vranice; nato napravi sneg iz beljaka in ga narahlo primešaj rumenjaku ter končno primešaj še 12 dkg pšeničnega zdroba. Potem pa takoj vzemi žlico, jo pomoči v juho in z njo zajemaj po pol žlice testa in ga spuščaj v juho, ki mora vreti. Testa ne smeš prav nič pustiti stati, ker bi sicer postali žličniki trdi. V 20 minutah so kuhani.

14. Žličniki iz obrezkov od štrukljev (za v juho). — Te žličnike pripravi tako-le: Ko si razvlekla testo za štruklje, ga okrog kraja obreži, zgneti dobro in skuhaj (½ ure je kuhan), ter postavi na hladno. — Kadar ga potrebuješ, zribaj ga na strgalniku, potem vmešaj 2 dkg masti ali surovega masla in 1 jajce, primešaj še zribano testo, primeroma od enega štruklja, malo osoli in zakuhaj z žlico, kakor druge žličnike, v vrelo juho. Kuhajo naj se 8 do 10 minut.

15. Možganji žličniki. — Vmešaj 1 žlico masti in 1 jajce; pridaj drobno zrezanega zelenega peteršilja in čebule, šcep popra, eno v vodi namočeno in ožeto žemljo ter polovico svinjskih, telečjih ali govejih možganov (možgane poprej osnaži in sesekljaj). Prideni žlico moke, par zrn soli in žlico krušnih drobtin. Nato vse narahlo zmešaj, zajemaj z žlico krušnih drobtin. Nato vse narahlo zmešaj, zajemaj z žlico ter zakuhaj majhne žličnike v vrelo juho. Ko so 12 minut vreli, jih stresi v skledo in daj na mizo.

16. Polžki iz obrezkov vlečene-ga testa. — Potrebna je deščica, ki je nalašč za to narejena, ki ima vrezane majhne žlebičke. (Dobi se v vsaki prodajalni suhe robe.) Ko delaš gibanico (štrudelj), obreži, preden ga namažeš z nadevom, okroginokrog testo, ga zgneti skupaj in z dlanjo zvaljaj iz njega za prst debelo klobaso, to razreži v kosčke, za debel fižol velike, podgrni vsakega posebej po robati deščici, da se napravijo tanki, zaokroženi polžki. Te polžke zakuhaj v slano vrelo vodo 10 minut. Nato jih odcedi, stresi na krožnik in zabeli z maslom, v katerem si zarumenila nekoliko krušnih drobtin. Polžke postavi s kislim zeljem na mizo kot samostojno jed ali prikuho.

RAZNO

KAKO SE VRŠE POROKE V RUSIJI?

Žalosten vzgled boljševiske in brezverske zablode nam daje Rusija. Prvotno so boljševiski nameravali odstraniti vse ovire in omejitve pri sklepanju zakonov. Nameravali so kakor vse drugo komunistirati tudi žene, to je, ženska bi naj postala skupna last. Toda to ni šlo in uvedli so civilni zakon. Sedaj se v boljševiski Rusiji sklene zakon pred civilnim uradom. Ženin in nevesta gresta enostavno skupaj na urad, ondi ju vpišejo v knjigo, roke položita kot znak prisega na rdečo zastavo in poroka je končana. Zeni je dano na prosto ali si ohrani svoje prvotno ime, ali pa sprejme potrebeno perilo. In ravno to je bil povod, da so se nekatere ženske vsak mesec poročile z drugim moškim, le da dobe mnogo obleke in perila. — Boljševiki so pa končno bili prisiljeni, da so omejili prepogosto sklepanje zakonov enih in istih oseb. Komunizem zahteva, bodi vsa vzgoja otrok v državnih rokah. Sicer so po nekaterih večjih mestih uvedli državna vzgojevališča za otroke, katera bodo pa morali polagoma spremeniti v državne poboljševalnice, kajti v teh državnih vzgojevališčih ni najti nobenega sledu prave otroške vzgoje. Vsaka verska vzgoja otrok je izključena in strogo prepovedana. Brezverska vzgoja mladine naletava v Rusiji na vedno hujši odpor, zlasti od strani duhovščine, ki si kljub preganjanju znala ohraniti znaten vpliv med priprostim ljudstvom. Vsa znamenja kažejo, da bo prišlo v Rusiji do splošnega odpora širokih ljudskih mas. Ta odpor pa bo brezdvomno strmoglavil ves današnji nevzdržljiv družabni red v boljševiski Rusiji.

KRVAVE ŠTEVILKE.

Ruski boljševiski Crevčajka, ki je član boljševiske preiskovalne komisije, je pred dnevi podal o delovanju te komisije v 20 ruskih pokrajinah v dobi od leta 1918 en 1919 sledeče podatke: V dobi od leta 1918 do 1919 e bilo v 20 ruskih pokrajinah udušenih 344 uporov, razkritih 412 protirevolucionarnih organizacij, ustrčenih je bilo 8359 oseb, v zapore vrženih 34.344 oseb, 13.111 oseb je pa bilo zaprtih kot talci. Te krvave in grozne številke nam pravijo, kako daleč bi prišlo tudi pri nas, ako bi se spolnile sanje in želje boljševiskih fanatikov.

NEKAJ O GRŠKI VOJSKI.

Največji vojaški škandal v dobi svetovne vojne je bilo romunsko vojaštvo, ki je bilo tako tepeno od Nemcev, kot nikdo drugi. Menda še slabši vojaški material kot ga posedajo Romuni, imajo še danes Grki, ki so odnesli srečno svoje zajčje pete iz svetovne borbe. Ker so igrali Grki v svetovni vojski vlogo dolgouhcev, so se spustili sedaj z "bogato vojno" skušnjo nad uboge Turke v Mali Aziji, ki tudi menda niso bogzna kaki junaki. Mesto vojno slave so doživeli Grki v bojih s Turki poraz, katerega ne bodo več popravili. K zrahljani grški vojski, ki se je tepena zatekla v Smirno, gomazi toliko strahu pred Kemalisti, da zahteva grško vojaštvo, da se ga prepelje domov. Potomci nekdanjih junaških Grkov, ki so klestili Perzijane doma in po Aziji se presneto slabo kažejo v junaštvu.

PALESTINSKA TRGOVINA NAPREDUJE.

London, 28. febr. — Meseca decembra p. l. je Palestina uvozila blaga v vrednosti 559.000 egiptovskih funtov. (Egiptovski funt znaša \$4.94). Izvoz pa je znašal v istem času 67.790 funtov.

Blago so uvažali iz Anglije (160.000 funtov), iz Združenih držav (57.385 funtov), iz Indije (41.000 funtov) in iz Egipta 35.000 funtov.

FOR OUR YOUNG FOLKS.

TO OUR BOYS AND GIRLS.

From now on we will publish letters in our column "For Young Folks", so we would be very glad to hear from our young folks from various parts of the country. We are quite certain that every boy and girl has some interesting subject to write about, for instance how your clubs, socialities, etc., are making progress, and such similar things.

Hoping to hear from our young folks,

I remain,

EDITOR.

TALE OF AN APOSTATE.

(Continued from last issue.)

The girl broke from her and hurried on; the earnestness of the prayer disconcerted her, and she walked rapidly past the bare fields, and brown, dying trees, as if by very speed she could control her whirling thoughts. The sombre, melancholy country was such an image of herself,—withered, bleak, and bare as her own wretched life. On and on she went, ever walking faster, until fatigued, and almost out of breath, she approached a low, irregularly shaped dark building. She started as she saw the open doorway. Unconsciously she had taken the road which led to the monastery of the P— Fathers, situated at H—. She knew the building, for she had passed it on previous occasions, but she had never entered it. Now, however, a strong desire to rest, blended with an unaccountable impulse to enter, sent her within. There was no light save that of the sanctuary lamp; and as she went up the stone aisle, her steps, to her own ears, seemed to have a singularly echoing sound; half way from the altar she sank into a seat and buried her face in her hands. Dead as she was to her faith, some reviving instinct of it made her veil her gaze from the altar, where, she once believed, there resided the divinity and humanity of her God and Saviour.

Various and many were the thoughts which thronged upon her,—feelings, influences, aspirations of the old times when she lived strictly to her faith and was happy in its practice, rushed upon her, and somehow, oddly linking itself with them all was a vivid picture of St. Peter's denial. She saw him as she had seen him, in a painting years before, meeting the glance of his Divine Master. She looked up suddenly to dissipate her wild fancies, and her eyes met a life-size picture of our Lord. Owing to the dim light of the chapel the face in its light coloring alone was visible; she started at the expression of the eyes that seemed bent upon her; they were like living orbs in their deep, wistful, reproachful look. She shrank from them, and looked at the large statue of the Virgin Mother a little to her right; but she felt as if the eyes had followed her. Strange emotions warred in her soul. Was her faith returning? Were God's arms at last snatching her from the abyss to which she was hastening? She quickly sank upon her knees; she raised her clasped hands to the marble image, and prayed as she had never prayed before: "Mother of God! I was once your child. Help me now; save me from myself; restore me to my faith!"

Her lips had not uttered the words, but her soul had cried them, and they were answered. She believed again. It seemed as if her heart would melt in the tears she shed; copious, burning, they bedewed the part of the pew on which she leaned. Her betrayed, deserted God was vividly before her, and she was kneeling at his feet like Magdalen of old, seeking to bathe them with her tears. Her soul, touched by some miraculous influence of divine grace, was absorbed in Him; it would have dissolved itself in contrite tears; it would have annihilated itself in its bitter remorse.

Lights now twinkled in different parts of the chapel, and dark-robed forms passed her on their way to the confessionals arranged on either side. She heard the slides of the different tribunals as they were drawn; the steps of the penitents as they repaired to the altar to make their thanksgiving. She looked about her, and after a moment impulsively rose. In a few seconds she was kneeling within one of the tribunals of penance.

Providence had guided her steps; for he at whose feet she knelt, had the reputation of a saint among his brethren; his austere life, his tender charity, and his great detachment had long been evident despite the humility which would have concealed all. Some said that he was divinely inspired in the confessional, so that he could read the souls of penitents even before they were disclosed to

him. He did not interrupt by a word that tearful, broken contrite story. The penitent did not look up; she had but one consciousness, that of being still at the wounded feet of her cruelly-forsaken Saviour, and she bared her soul as she would have done to Him. Every circumstance of that miserable five years was told; every thought and feeling accompanying her singular restoration, related. The white, seamed face that bent above her was radiant; the deep, dark eyes moist with joyful tears—rarely had souls come to him so touched by God as was this one.

He spoke at length, as if inspired, all that her stricken soul so needed. His words strengthened her; they fanned into brighter flame the desire to do a life-long penance, and they infused into her a new, sweet hope—she might be all, and even more than she would have been, had she not been thus guilty; she might bind God's love to her more closely than if she had never outraged it; she might become His own more intimately, more precious, than if she had never sinned.

Having given instructions for her future conduct, he blessed her solemnly and tenderly, and she left him to go in turn before the altar, and pour forth such a thanksgiving as must have gladdened the whole court of Heaven.

(To be continued.)

JUST WHERE YOU ARE.

Don't waste your time in longing
For bright, impossible things;
Don't sit supinely yearning
For the swiftness of angels wings:
Don't spurn to be a rushlight,
Because you are not a star;
But brighten some bit of darkness
By shining just where you are.

There is need of the tiniest candle
As well as the garish sun;
The humblest deed is ennobled
When it is worthily done;
You may never be called to brighten
The darkened regions afar;
So fill, for the day, your mission
By shining just where you are.

Just where God bids you stand,
Though down in the deepest shadow
Instead of the sunlit land;
You may carry a brightness wwith you
That no gloom or darkness can mar,
For the light of a Christlike spirit
Will be shining wherever you are.

The weaker a man in authority, layman or cleric, the stronger his insistence that all his privileges be acknowledged.

Timely Advice.—The only way to keep dry feet in wading through a slush-fund is to gumshoe.—Pittsburgh Sun.

Not as Ordered.—Judging by the way Germany is acting, the Allies seem to have won the Peare de Resistance.—Seattle Post Intelligencer.

Dangerous.—"I sing only for my friends".

"And are they still your friends when you get through."—Boston Transcript.

WHAT IS MY CROSS OF TO-DAY?

It is a person whom Providence has placed near me, and whom I dislike; who humiliates me constantly by her disdainful manner; who wears me by her slowness in the work which I share with her; who excites my jealousy because she is loved more than I and because she succeeds better than I; who irritates me by her chatter, her frivolity, or even by her attentions to me.

It is a person who, for some vague reason, I believe to be inimical to me; who, according to my excited imagination, watches me, criticises me, ridicules me.

She is there, always there... My efforts to avoid her are of no avail.

A mysterious power seems to multiply these appearances before me.

This is my most painful cross; the others are very small compared to this. Circumstances change, temptations diminish, positions improve, misfortune becomes endurable by habit, but persons who are disagreeable to us always irritate us more and more.

HOW I MUST BEAR MY CROSS TO-DAY.

By not showing in any way the weariness, the dislike, or the involuntary repulsion which her presence causes me. By obliging myself to render her some service; it matters little whether she knows it—it is a secret between God and me.

To frequently say something good of her talents, of her virtues, her tact... I will, certainly, find something to praise.

To pray seriously for her, and even to go so far as to ask God to love her and leave her with me.

DELO IN DENAR.

Spisal dr. Fr. Detela.
(Dalje.)

Ta misel se je zdela Janezu modra in pomirljiva. Na izprehod vendar ni hotel iti mimo Smukove hiše in na sprehodu z Jožetom ga je spremljalo vso pot pusto pričakovanje, da bo zdajdaj srečal Meto. Oddehnil si je, ko je bil zopet doma. Kmalu pa ga je zopet napadla zavest, da se ne bo mogel vedno ogibati in da se vidno nalašč niti ne sme ogibati, če noče zbuditi hujšega suma, in da se je treba vdati v neprijetne razmere.

Druga dne je hotel vendar sam v tvornico. Potegnil si je klobuk na oči in naredil ovink, da ni prišel delavkam preblizu. Ko pa se je vračal opoldne proti domu, ga je čakala Meta. Zdelo se mu je, da ima objokane oči.

"Kako pa, da si prišla na Fužine?" jo je vprašal nejevoljen in ji segel v roke.

"Za teboj", je dejala tiho in izkušala ujeti oči, ki jih je Janez umikal. "Doma mi ni bilo prestat več. Tvoj oče pravi, da sem te odgnala jaz od doma".

"Kaj poslušas neumne besede! V tvornici vendar ne boš delala; vrni se!"

"Če se vrneš ti. Sama ne grem". "Ali nisi bila že prvi dan sita, nove družbe?"

"Slabi ljudje se dobe povsod in dobri tudi. Snedle me delavke ne bodo; vaša Dragica pa me je sprejela tako ljubeznivo, da ji ne bom nikoli zadosti hvaležna. Vendar, Janez, ali bi ne bilo najboljšje, da se vrneva oba. Vrniva se oba!"

"Jaz ne grem. Ti pojdi!" "Brez tebe ne grem", je odgovorila Meta in potegnila z roko čez rosne oči. "Oh, poslušaj me, Janez, in pojdiva oba!"

"Prazne besede!" je dejal fant osorno. "Ja nisem prišel, da bi se vračal. Zdej sem tukaj in ostanem tukaj, dokler se doma kaj ne izpremeni". Molče sta hodila počasi vstric, mladenič jezen in dekle žalostno.

"Še nekaj mi e prišlo na misel", je dejala ona čez nekaj časa tiho s povešenimi očmi in se obrnila v

stran. "Oba bova služila v tvornici, in če bi se devalo skupaj, kar si prisluziva, bi bilo že nekaj denarja. Kaj, če bi se poročila tukaj? Meni bi mati dovolila in tebi ne more nihče braniti".

"Na to še misliti ni", jo je zavrnil Janez. "Jaz da bi se ženil v tem nesrečnem kraju! Nikdar. Še naslikan ne bi hotel ostati tukaj. To so tako neumne, tako nore misli, da si jih takoj izbij iz glave. Jaz, oženjen na Fužinah, v tem dimu in blatu!" Janez se je tako raztogotil, da ga je prestrašena prosila Meta, da naj ne kriči, da ne bodo mislili ljudje, da se prepirata. "Tem ljudem tukaj", je končal Janez s pritajeno jezo, "tudi ne pripoveduj, da sva se mislila vzeti! Njim to nič mar in jaz nočem, da bi se brigali za mene ljudje, za katere se jaz ne brigam nič. Torej molči!"

Ločila sta se oba slabe volje, oba s trdnim sklepom, da ostaneta, kjer sta. Mladeniču je pojemale upanje, da bi ga poklicali domov; v Metinem srcu pa je prevarjeno pričakovanje rodilo trmo, ki se je upirala grenkim čustvom in jih sladila s tiho nado srečnega izida. Da jo je hotel Janez takorekoč zatajiti, jo je bolelo; toda opravičevala ga je z rahločutno obzirnostjo, ki noče, da bi njo obirali zlobni jeziki; zdelo se ji je celo, da mu mora biti hvaležna za to uslugo, za to nežno skrb. Kako previdno je občeval Janez z njo! Najsumljivejšemu človeku bi ne mogel zbuditi nobene slutnje. Sčasoma pa se izide vse po sreči.

Tako je ostala tudi Meta kot delavka v tvornici. Imela pa je svoje razloge, da se je prijateljila z Drago, ki se je bila tako lepo potegnila zanjo. Hodila je k njej v vas, tem rajša, ker ni imela nobene druge družbe; nosila ji je sadja in kar je drugega dobivala od doma in ji pomagala pri domačih opravkih.

Janez pa se je previdno in ozirno odtegoval tej vsakdanji družini. — Dobro došel izgovor se mu je ponudil, ko je dobil za proste ure nekaj kmetškega dela pri krčmarju Rožiču.

"Človek vsaj tudi postrani nekaj zasluži", je dejal. Zvečer pa je moral pač prisediti doma in poslušati, ko je pripovedovala Meta, kako siromašno da žive pri Smuku, kjer porabi gospodar skoraj ves zaslužek zase in morajo stradati žena in otroci. hvaležni in veseli, kadar jih vrhu vsega drugega ne pretepe oče. "Meni se tako smilijo, da jih ne

morem gledati, če jim ne morem nič dati. Z besedami me ne prosijo, ampak z očmi, z očmi. Niti mleka ne dobe zadosti. Pridni so pa vsi. Komaj shodijo, že primejo za delo. Deklice sede doma ves dan, kadar niso v šoli, in vezejo ali pleto, dečki pa nabirajo suhljad ali jagode ali gobe po gozdih ali pa letajo lačni za krajcarji. Oh, ti siromaki nimajo nobene mladosti".

"Starosti pa tudi ne", je dejal Janez. "Saj ne bodo živeli. Zdravje je kapital, ki se ne sme manjšati, če hočemo dobiti obresti. Ali ni tako, Janez?"

"Seveda", je pritrdil fant. "Kdor mladega konja prezgodaj vpreže in mu preveč nalaga, ga ugonobi".

"Kaj pa ti, Janez?" je dejala Janez. "Ali si nisi naložil preveč dela? Ali boš vzdržal?"

"Oh, res, Janez", je pritrdila Meta in ga proseče pogledala, "poslušaj pametne ljudi! Denar ne nadomesti zdravja; bolezen pa pobere oboje. Oh, varuj se!"

"Če bi pomagalo varovanje, bi bogatini večno živeli", je dejal Janez in se začel meniti z Dragico, ki je bila mirna in resna, brez nepotrebnih skrbi za sebe ali za druge. Poslavljal se je z Meto, kadar je odhajala, kakor vsi drugi, morda še nekoliko hladneje, in spremil je ni nikoli.

"Čemu!" si je dejal. "Saj pride jutri zopet".

In mi se motil. Prišla je s polnimi rokami, da bi delila, kar so ji bili poslali od doma. Nakopičila je na mizo pred Janeza jabolk in hršek in belega kruha in suhega mesa. On pa je nabiral obrvi in porinil darove od sebe: "Čemu mi bo! Saj ne stradam. Dragica, vzemi in spravi!"

Meta je zardela in se nasmehnila v zadregi. Opravičevala je sama pri sebi Janeza, ker se ji je zdelo, da umeje njegovo ravnanje. Drugič pa si ni več upala ponuditi Janezu domačih darov. Kar na mizo jih je postavila, v nadi, da dobi vsaj svoj del tudi Janez, in najljubše ji je bilo, če so res vsi segli po tem, kar je bilo enemu posebno namenjeno. Janezu se je vendar zdelo njeno

SLOVENCEM V CLEVELANDU, OHIO!

Slovenecem v Clevelandu in ta mošnji okolici naznanjamo da ima v zalogi letošnje "Mohorjeve knjige" za leto 1921, naš zastopnik Frank Suhadolnik,

6107 St. Clair Ave., Cleveland, O

On ima tudi v zalogi vse knjige, ki jih prodaja naša tiskarna. Za naročila in vse stvari, ki se tičejo nas se lahko obrnite vsakokrat na nje ga. Vsem ga najtoplejše priporo čamo.

Slovenian Franciscan Press,
Chicago, Ill.

ravnanje premalo previdno. Po pravi. Zakaj Janezovi so imeli že svoje misli. Meta se prikupuje Janezu, morebiti nevedoma, to je bilo jasno; fant pa da je tako ponosen in tako moder, da se ne briga za nobeno žensko nič. Janezov ugled je rasel in stari Jemec je bil vsel in srečen, da je dobil njegov sin takšnega tovariša, ki mu ni vedel para med vrstniki. Meti pa so se nekoliko muzali in nekoliko so jo milovali. Mati in hči sta preudarjali, kako bi lepo in ozirno spametovali deklico, ki se jima je zdela dobra in poštena, samo nekoliko ničemurna in premalo resna. Bali sta se zanjo, da se ne bi seznanila s kakšnim malopridnim delavcem; začeli sta jo lepo učiti, in da bi laže pazili nanjo, sta jo držali v svoji družbi. In ker je bila tako ljubezniva, da je rada zahajala k njima, se je tudi začelo mater in hčeri dozdevati, da postaja vse bolj resna in modra, da se ne ozira po moških in ne nasmiha več Janezu. Kaj čuda, ob takšni vzgoji in v takšni družbi! Ugajalo jima je posebno, da se je Janez časi, kadar je prihajala Meta, kar poslovil. Moder, zlata vreden mladenič! Kako pridno je delal, kako premišljeno govoril, kako pametno se vedel! Da začno ljudje brez posebnih razlogov natolcevati in opravljati, to seve; a njemu ni mogel nihče do živega.

(Dalje prihodnjič.)

SPREJMEMO IZPRAŠANE BOLNIŠKE STREZNICE.

Plača \$50.00 na teden.

The Mid West Hospital, 1940 Park Ave., Chicago, Ill., sprejme v službo reflektantije, ki imajo že dveletno prakso. Obleka, stanovanje, perilo in izdatki posebej plačani.

Mid West Hospital,

1940 Park Ave., Chicago, Ill.

Če ste varčni pri eni stvari zakaj niste pri drugi?

— Slovenecem v Chicagi naznanjam, da izvršujem vsa čevljarska dela najboljša in najhitrejša. Sedaj ko je neznosna draginja, si veliko prihranite, če daste svoje čevlje popraviti. Zalegli Vam bodo kot novi, poleg tega pa ostane Vam v žepu nekaj dolarjev. Moje delo je izvršeno z najboljšimi stroji in je nad vse trpežno. — Poskusite in prepričajte se sami!

Prodajam tudi trakove za čevlje, kakor tudi razne kreme za čiščenje čevljev.

Za vse se Vam priporočam
J. ADAMS,
1845 W. 22nd St., Chicago.

NEPOŠTENI HOTEL.

Dunajski stanovanjski urad je zahteval 83 hotelov, ki služijo izključno umazaniam namenom za stanovanj. V resnici je res nekaj nezastrižanega, da stoji v mestu, kjer je tako pomanjkanje stanovanj, velikanske, deloma po štirinadstropne palače, izključeno na razpolago razuzdanosti. Toda gospodje lastniki so petični in imajo zvezo, obrnili so se na upravno sodnijo in so menda zmage gotovi. Mestni odbor je naročil stanovanjski komisiji, naj se z lastniki hotelov pogodi dobrim potom, očitvidno slutiti, da bo sodnija odločila proti nji in za petične gospode. Taki hoteli delajo tudi veliko konkurenco drugim poštenim hotelom, ki ne delajo umazanih dobičkov, škodujejo tujskemu prometu, ogrožajo javno varnost itd. toda lastniki so veliki in ugledni gospodje.

Ali si že odgovoril na šaljiva vprašanja v zadnji številki Edinosti?

SLOV. KAT.

PEVSKO

DRUŠTVO

"LIRA"

Slov. kat. pevsko društvo "Lira", Cleveland, Ohio. — Predsednik: Anton Grdina, 1053 E. 62nd St. — Pevovodja in podpredsednik: Matej Holmar, 1109 Norwood Rd. — Tajnik: Ignacij Zupanič, 6303 Carl Ave. — Blagajnik: Frank Matjašič, 6526 Schaifer ave. — Kolektor John Stele, 6713 Edna Ave.

Pevske vaje so v torek, četrtek in soboto ob pol 8 uri zvečer.

Seje vsak prvi torek v mesecu v stari šoli sv. Vida.

DRUŠTVO

SV. VIDA

STEV. 25

K. S. K. J.

Ima svojo redno mesečno sejo na vsako prvo nedeljo v mesecu v Knausovi tvorani, cor. St. Clair Ave. and 62nd St. N. E.

Uradniki za leto 1920.

Predsednik, Anton Grdina 1053 East 62nd Street, tajnik, Joseph Russ 6517 Bonna Ave. N. E.; zastopnik, Joseph Grdin 1051 Addison Rd. W.; Društveni zdravnik Dr. J. M. Seliskar na 6127 St. Clair Avenue.

Novi člani se sprejemajo v društvo od 16-ga leta do 50-ga leta starosti in e zavarujejo za posmrtnino \$1000 500.00 ali 250.00 noše društvo plačuje \$6.00 telenške bol. potpore.

Naše društvo sprejme tudi otroke v Mladinski oddelek od 1 do 16 leta starosti in e zavarujejo \$100.00; Otroci po 16. letu starosti prestopijo k aktivnim članom in se zavarujejo od \$250.00 do \$1000.00 plačevanje društvenih asos. pri sejah od 1 ure dop. in do 5 ure pop.

Novi člani in članice morajo biti prečani od zdravnika naj kasneje do 15 dne vsacega meseca.

Za vse nadaljna pojasnila se obrnite na gori imenovane uradnike.

John Gornik

SLOVENSKI TRGOVEC IN KROJAC

6217 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND, O.

se priporoča za nakup MOŠKE IN DEŠKE OPRAVE. Izdeluje MOŠKE OBLEKE po naročilu točno in ceno.

POZOR ROJAKI IN ROJAKINJE!

ALPENTINKTURA je najuspešnejše na svetu za rast in proti izpadanju las. Alpenpomada za brke in brado; kurja očesa in bradavice v 3 dneh popolnoma odstrani; revmatizem v 6 dneh popolnoma ozdravi. Bruslontinktura od katere postanejo sivi lasje popolnoma narurni. Rane, opekline, potne noge in za druge bolezni imam jako uspešna zdravila; pišite pa cenike, pošljem Vam jih zastonj.

KRASEN KOLEDAR in žepno knjižico pošljem vsakomur zastonj, pošljite mi le 5¢ za poštino. V potrebi velja te knjižica vsakemu več kot \$10.00. —

JAKOB WAHČIČ

6702 Bonna Ave., N. E.

Cleveland, O.

BENJ. BASKERVILLE, D.D.S.

Zobozdravnik

Se priporoča vsem Jugoslovanom.

Njegov urad je na:

2209 West 22nd Street (blizu Leavitt ulice.)

Phone: Canal 5426.

POKLICITE NAS!

Kadar potrebujete Avtomobile za poroke, krstinje, kakor tudi pogrebne sprevode.

V enakih slučajih se uljudno priporočam vsem Slovencem.

ANDREW GLAVACH

1828 West 22nd Street
Chicago, Ill.

"Kadar pokličete na telefon, rabite vedno št. Canal 5889."

